

ജീവ വാതിൽ

(തിരഞ്ഞെടുത്ത ഖണ്ഡങ്ങൾ പ്രഭാഷണങ്ങൾ)

സണ്ണി തോമസ്

വിഷയവിവരം

1. മരണത്തെ മാറ്റുന്നവൻ
(2011)
2. ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട മനുഷ്യപുത്രൻ
(2009)
3. മരണമുറിയിലെ നിത്യജീവൻ
(2009)
4. പരീശനും ചുങ്കക്കാരനും
(2009)
5. ക്രൂശിൽ വ്യാപരിച്ച ദൈവശക്തി
(2013)

-
- 'തിരശ്ശീലക്കപ്പലം'
(ധനവാനും ലാസനും-മാണാറ്റം മരണാനന്തര ജീവിക്കാനും) - (Audio)
  - 'അബ്ശാലോ' (പാപത്തിന്റെ രാജകുമാരൻ) - (Audio)
-

ആമുഖം

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള അത്ഭുത പ്രവർത്തികളിലും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉപമകളിലും ആത്മരക്ഷയുടെ സന്ദേശമുണ്ട്. മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നീ നാല് സുവിശേഷകന്മാരാണ് യേശുവിന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. നാല് വീക്ഷണകോണുകളിലൂടെയാണ് അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ദൈവശ്വാസീയമായ ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിലാണ് അവർ എത്തിച്ചേരുന്നത്. ക്രിസ്തു തന്റെ ഐഹിക ജീവിതകാലത്ത് ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളും പ്രഭാഷണങ്ങളും വിവരിച്ച ശേഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണ അടക്കെ പുനരുദ്ധാനന്താൽ മാനവരാശിക്ക് കൈവരുവാൻ പോകുന്ന രക്ഷയുടെ അനുഗ്രഹം പറഞ്ഞ വസാനിപ്പിക്കുന്നത് ഒരേ വിധം തന്നെയാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ നിസ്തുല്യത എന്നു പറയുന്നത് അതിന്റെ ലാളിത്യമാണ്. മനുഷ്യന് ഏറ്റവും ഗഹനവും പ്രയാസമുള്ള ആദ്ധ്യാത്മിക വിഷയങ്ങളെ ഏറ്റം ലളിതമായി ആർക്കും മനസ്സിലാക്കുന്ന വിധമാണ് ക്രിസ്തു അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അതിന്റെ പ്രധാന കാരണം സ്വർഗ്ഗീയ സത്യങ്ങൾ ആർക്കും മറഞ്ഞിരിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നതുതന്നെ. എങ്ങനെ ഒരു മനുഷ്യന് പാപക്ഷമ കണ്ടെത്താം? ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ചോദ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന് അതാണ്.

എങ്ങനെ ഒരു മനുഷ്യന് ദൈവത്തെ കണ്ടെത്താം? അനേക സത്യാന്വേഷികൾ ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാൻ അലയുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ഇതിനെല്ലാം ആധികാരമായി ക്രിസ്തു മറുപടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളിലും ഉപമകളിലും ഇതിന്റെ ആധികാരികമായ മറുപടി കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും.

1-മുതൽ 4 വരെയുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങൾ ആ നിലയിൽ വിവരിക്കുന്നവയാണ്. 5-ാമത്തേത് ക്രൂശിൽ വ്യാപരിച്ച ദൈവ ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. 6-ാമത്തെ പ്രഭാഷണം പ്രതിസന്ധികളിൽ കൃപ നൽകുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നതാണ്.

ഈ ആത്മിക സത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ അനുവാചകർക്ക് ദൈവം കൃപ നൽകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സണ്ണി തോമസ്

1

മരണത്തെ മാറ്റുന്നവൻ (ബഥാന്യയിലെ ലാസറിന്റെ ഉയിർപ്പ്)

“യേശു അവളോട് ഞാൻ തന്നെ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും”..... ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ ലാസറെ പുറത്തു വരിക എന്നു പറഞ്ഞു”... (യോഹന്നാൻ 11:1-43)

സുപരിചിതമായ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ദൈവം നമ്മോട് പുതുമയോടെ സംസാരിക്കാറുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളൊരു വചനഭാഗമാണിത്.

യേശു ക്രിസ്തു തന്റെ ഐഹിക ജീവിതകാലത്ത് ലാസർ എന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ, മരിച്ച് മൂന്ന് നാൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷവും ഉയിർപ്പിച്ചു. ആ സംഭവമാണ് യോഹന്നാൻ 11-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നത്.

ബഥാന്യയിൽ ഒരു ഭവനം. അവിടെ രണ്ട് സഹോദരിമാരും ഒരു സഹോദരനും. അതായത് മാർത്തയും മറിയയും അവരുടെ സഹോദരനായ ലസറും. ‘ബഥാന്യയിലെ ഭവനം’ എന്നുള്ളതിന് വളരെ പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ട്. ബഥാന്യ എന്ന് പേരുള്ള ഗ്രാമം യരുശലേമിന് സമീപമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ ചെറിയ ഗ്രാമത്തിന് ലോക പ്രശസ്തി നേടിക്കൊ

ടുത്തത് ഈ ഒരു കുടുംബമാണ്. ആത്മീക മൂല്യം ഒരു കുടുംബം പുലർത്തുമ്പോൾ അത് ഒരു സമൂഹത്തെ തന്നെ പ്രശസ്തിയിലേക്ക് ഉയർത്തും എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് ഇവിടെ നാം കാണുന്നത്.

ബഥാനുയിലെ ഈ ഭവനത്തിന് പല പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ട്. അതിൽ ഒരു പ്രത്യേകത - കർത്താവ് സ്നേഹിച്ച ഒരു ഭവനം ആണ് ഇത് എന്നതാണ്. മറ്റൊരു പ്രത്യേകത ഇതു കർത്താവ് വചനം പഠിപ്പിച്ച ഒരു ഭവനവും ആയിരുന്നു. ചെറിയ വഴികളും അതിന്റെ ഇരുവശവും വീടുകളുമുള്ള ഗ്രാമാന്തരീക്ഷം. എന്നാൽ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി എണെല്ലാം ബഥാനുയിൽ വരുമ്പോഴും ഈ ഭവനത്തിൽ കയറാതെ പോകയില്ല. ആ സമയങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെയും ശിഷ്യരെയും ഈ സഹോദരർ ആദരിച്ച്, ആതിഥ്യമരുളി സൽക്കരിച്ചിരുന്നു. കർത്താവ് അവിടെ വന്നുകൂടുന്നവരെ വചനം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ബഥാനുയിൽ എത്രയൊ ഭവനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മാർത്തയും, മറിയയും, ലാസറും അവരുടെ പരിമിതമായ സാഹചര്യങ്ങൾ വകവെയ്ക്കാതെ കർത്യവേലക്ക് ആവോളം സഹായകരമായി വർത്തിച്ചു. കർത്താവ് ഈ ഭവനത്തെ സ്നേഹിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ആദരിച്ചു. കഷ്ടതകളും ക്ലേശങ്ങളും വകവെക്കാതെ തന്നെ ദൈവവേലക്ക് പിന്തുണ നൽകി. അതിന്റെ കാരണം അവരുടെ ഭവനത്തിൽ കടന്ന് വരുന്നത് ആരാണെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അത് സർവ്വ ശക്തനായ കർത്താവാണെന്ന ബോധ്യം അവർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു.

ബഥാനുയുടെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത-അവിടെ ക്രിസ്തുവിന് ശത്രുക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 11-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ തുടക്കത്തിലും ഒടുവിലും ആ വിധത്തിലുള്ള സൂചനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവിനു നേരെയുള്ള ശത്രു ഭീഷണി

ഈ ഭവനവും നേരിടുകയും സഹിക്കുകയും ചെയ്തു കാണാം. ക്രിസ്തുവിനെ കല്ലെറിയാൻ തുനിയുന്നവരും, ഒടുവിൽ ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചത് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ തെളിവായിവരുമെന്നതിൽ വിഭ്രാന്തി പുണ്ട യഹൂദരും ക്രിസ്തുവിനെയും, ലാസറിനെയും കൊല്ലണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതായി 11:53; 12:11 വാക്യങ്ങളിൽ കാണാം.

പ്രിയസ്നേഹിതരെ, ബ്രഹ്മാനുയിൽ ഒരു വിഭാഗം ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിച്ചു, ആദരിച്ചു. മറുഭാഗം ക്രിസ്തുവിനെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇന്ന് നിങ്ങൾ ഇതിൽ ഏതു വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ? സ്വയം പരിശോധിക്കുക! ക്രിസ്തുവിനായി ഹൃദയം സമർപ്പിക്കാത്തവർ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു.

യോഹന്നാൻ 11-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 3-ാം വാക്യത്തിൽ ബ്രഹ്മാനുയിലെ അപ്രതീക്ഷിത പരീക്ഷ നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് പ്രതിസന്ധികളും, പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടാകുമൊ എന്ന് പലരും ചിന്തിച്ചേക്കാം. ഇന്ന് എന്തെങ്കിലും കേൾക്കുന്നവരിൽ ആരെങ്കിലും അവിചാരിതമായ പരീക്ഷകൾ നേരിടുന്നവരാണെങ്കിൽ - നിങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെട്ടു പോകരുത്. ദൈവഹിതത്താൽ ചിലപ്പോൾ നമുക്ക് കഷ്ടങ്ങളെയും നേരിടേണ്ടതായി വന്നേക്കാം.

ബ്രഹ്മാനുയിലെ ഭവനത്തിലുണ്ടായ പരിശോധന ഒരു ദീനത്തിന്റെ അനുഭവമായിട്ടാണ് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടാണ് ഈ പരീക്ഷ ഇവർ നേരിടുന്നത്. നമുക്കും അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരിക്കാം പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇന്നത്തെ ദിവസം വരെ നാം അനുഭവിക്കുന്ന സുഖവും സൗഖ്യവും നാളെയും അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്റെ ഉറപ്പ് ആയിരിക്കുന്നില്ല. ഈ ജീവതം

അങ്ങനെയൊരു വാഗ്ദാനവും നമുക്ക് നൽകുന്നില്ല. അടുത്ത ഒരു ദിവസം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവകൃപയിൽ അല്ലാതെ നമുക്ക് അത് അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഒരു പക്ഷേ ചില പ്രയാസങ്ങൾ നാം നേരിടേണ്ടി വന്നാലും പരീക്ഷയോടുകൂടി നീക്ക്പോക്കും ദൈവമക്കൾക്ക് ദൈവം നൽകുന്നു എന്നാണ് വചനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് കഷ്ടത ദൈവമഹത്വം കാണുന്നതിനായി സംഭവിച്ചു എന്ന് പിന്നീട് ഏറ്റുപറയുവാൻ ഇടയായി തീരും.

ബഥാന്യയിൽ ലാസറിന്റെ ദീനം ഒടുവിൽ ദൈവ നാമ മഹത്വത്തിന് കാരണമായി തീർന്നു. ലാസറിന്റെ ദീനത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ മാർത്തയും, മറിയയും കർത്താവിനെ കൊണ്ട് അവരുടെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കേണ്ട ഒരു അവസ്ഥയിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ധനത്തിനൊ, സാഹചര്യങ്ങൾക്കൊ, പ്രശസ്തിക്കൊ, നമ്മെ സഹായിക്കുവാൻ കഴികയില്ല. മറ്റുള്ളവർക്കുപോലും നമ്മെ സഹായിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഘട്ടങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകാം. അങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥകളിൽ ദൈവത്തിനു മാത്രമെ നമ്മെ സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇവിടെ ബഥാന്യയിലെ ഭവനവും അങ്ങനെയുള്ള ഒരു രംഗത്തെ നേരിടുന്നു. അവർ ക്രിസ്തുവിനെ അവരുടെ ആവശ്യം അറിയിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ അറിയിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതായി ഒരു സങ്കടവും ആർക്കും ഉണ്ടാകയില്ല.

ബഥാന്യയിലെ ഭവനം അവരുടെ പ്രശ്നം ഒരു ആവശ്യമായി ക്രിസ്തുവിനെ അറിയിച്ചു. അതിന്റെ വിധം നാം ശ്രദ്ധിക്കുക. അവരുടെ ആവശ്യം അവർ തക്കസമയത്ത് ക്രിസ്തുവിനെ അറിയിച്ചു. "തക്കസമയത്ത് കൃപ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് കൃപാസനത്തോട് അടുത്ത ചെല്ലുക" എന്നാണ്

ബൈബിളിലെ എബ്രായ ലേഖനത്തിലെ പ്രബോധനം. അത് അവർ പൂർണ്ണമായി അനുസരിച്ചു.

രണ്ട്. അവരുടെ ആവശ്യം അവർ അറിയിക്കേണ്ടവനെ അറിയിച്ചു. സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് "സഹായിപ്പാൻ കഴിയാത്ത മനുഷ്യരിൽ നിങ്ങൾ ആശ്രയിക്കരുത്" എന്നാണ്. അവരും സഹായിപ്പാൻ കഴിയാത്ത മറ്റുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ ആവശ്യം നേരിട്ട് കർത്താവിനെ തന്നെ അറിയിച്ചു.

ഒരു വ്യക്തിയെ അവർ അവരുടെ ആവശ്യം അറിയിക്കുവാൻ പറഞ്ഞയച്ചു. ആ വ്യക്തി കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് കാര്യം അറിയിച്ചു: "നീ സ്നേഹിക്കുന്ന നിന്റെ സഹോദരനായ ലാസർ ദീനമായി കിടക്കുന്നു." കർത്താവ് ബഥാന്യയിൽ കടന്ന് വന്ന് ലാസറിനെ സൗഖ്യമാക്കേണ്ട ആവശ്യകത അങ്ങനെ അറിയിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വെച്ച് കർത്താവ് പറഞ്ഞ മറുപടിയും ശ്രദ്ധേയമാണ്. "ഈ ദീനം മരണത്തിനായിട്ടല്ല. ദൈവനാമ മഹത്വത്തിനായിട്ടാകുന്നു എന്ന്." പറഞ്ഞുവിട്ട ആൾ തിരിച്ച് നടന്ന് ബഥാന്യയിൽ ചെന്ന് കർത്താവിന്റെ മറുപടിയും അതേവിധം അറിയിച്ചു. ആകാംഷയോടെ നിന്ന ആ സഹോദരിമാരുടേയും മരണാസന്നനായി കിടന്ന ലാസറിന്റെയും കാതുകളിൽ കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം പ്രതിധ്വനിച്ചു. "ഈ ദീനം മരണത്തിനല്ല" എന്ന വാക്ക് അവർക്ക് ഒരു സുവാർത്ത തന്നെ ആയിരുന്നു. മരണത്തിനല്ല എന്ന് കർത്താവ് പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ മരണത്തെ എന്തിന് ഭയക്കണം. അവർ ആ ദൈവവാക്കിൽ ആശ്വസിച്ചു. ധൈര്യപ്പെട്ടു. മരണം നോക്കി കിടന്ന ലാസറിന്റെ ഹൃദയത്തിനുള്ളിലേക്കും ആ വാക്കുകൾ ആഴ്ന്നിറങ്ങി. "ഈ ദീനം മരണത്തിനല്ല; ദൈവ നാമമഹത്വത്തിനായി മാത്രം". ആ ദൈവിക വാഗ്ദാനത്തിനപ്പുറം ഒന്നും ലാസറിനും ആ ഘട്ടത്തിൽ ആവശ്യമായിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ തുടർന്ന് വിപരീതമായ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, അതായത് മരണത്തിനല്ല ഈ ദീനം എന്ന് കേട്ടതിനുശേഷം ലാസർ മരണത്തിന് വിധേയനാകുമ്പോൾ - ആ കുടുംബം വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് പോകുമായിരുന്നു. ബ്രഹ്മസമിതിയിൽ തന്നെ അനേകർ ദൈവിക വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും പിൻമാറി പോകുവാൻ അത് ഒരു കാരണമായി തീരുമായിരുന്നു. കർത്താവ് ഉടനെ വന്ന് ലാസറെ സൗഖ്യമാക്കും എന്ന് കരുതിയിരുന്നവരുടെ പ്രതീക്ഷക്ക് വിപരീതമായി അവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് 'കർത്താവ് ഇരുന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ രണ്ടുദിവസം അധികം പാർത്തു' എന്നാണ്.

എന്നാൽ ആ രണ്ടു ദിവസത്തിനു ശേഷം കർത്താവ് ബ്രഹ്മസമിതിയിലേക്ക് തിരികെ വരുവാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ ആ ഘട്ടത്തിൽ വളരെ വ്യാകുലപ്പെടുന്നു. ബ്രഹ്മസമിതിയിൽ ചെന്നാൽ യഹൂദന്മാർ കല്ലറിയും എന്ന് അവർ കർത്താവിനോട് പറയുന്നു. 11,12 വാക്യങ്ങളിൽ കർത്താവ് ലാസർ മരിച്ചതായുള്ള വസ്തുത ശിഷ്യരോട് വളരെ വ്യക്തമായി പറയുന്നു. അവരും ചിന്താകുഴപ്പത്തിലായിക്കൊണ്ടും, രണ്ടുദിവസം മുമ്പ് അവർ കേട്ടത് " ഈ ദീനം മരണത്തിനല്ല" എന്നാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നത് ലാസർ മരിച്ചുപോയി എന്ന വാർത്തയും.

ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മസമിതിയിലെ ഭവനത്തിന്റെ സ്ഥിതി നാം ഒന്നു ചിന്തിക്കുക. ഈ രണ്ടുദിവസത്തിനുള്ളിൽ ലാസറിന്റെ രോഗം ഗുരുതരമാകുന്നു. അപ്പോഴും അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കിൽ ആശ്രയിച്ചു. ഒന്നുകിൽ കർത്താവ് കടന്ന് വന്ന് അവരുടെ സഹോദരനെ സൗഖ്യമാക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്ത് നിന്ന് തന്റെ വചനം അയച്ച് സൗഖ്യമാക്കും. അവർ ആ വിശ്വാസത്തിൽ തന്നെയാണ് കഴിയുന്നത്. എന്നാൽ മറുവശം ലാസർ രോഗത്തിന്റെ അതിഗു

രുതരമായ അവസ്ഥയിൽ നീങ്ങുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവർക്ക് തോന്നും ഇത് എങ്ങനെയാണ് തമ്മിൽ ചേരുന്നതെന്ന്. മരിക്കയില്ല എന്ന വാക്ക് ഒരു വശത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ മരണത്തിലേക്ക് ലാസർ വഴുതി നീങ്ങുന്നു. ഈ രണ്ടു സഹോദരിമാരുടെ മാനസിക അവസ്ഥ നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതിലും എത്രയോ അപ്പുറമാണ്. ഒരു പക്ഷെ ഇപ്പോൾ അവരെ അലട്ടുന്ന പ്രശ്നം അവരുടെ സഹോദരന്റെ മരണത്തേക്കാൾ ഉപരി അവർ അവരുടെ ദേശത്ത് കർത്താവിൽ അർപ്പിച്ച വിശ്വാസം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിൽ ആയിരിക്കും.

ഒരു പക്ഷെ ഇന്ന് എത്രയോ പേർ ചെറിയ ചെറിയ ജീവിത പരീക്ഷകളുടെ മൂന്നിൽ തോറ്റുപോകുന്നു. ദൈവിക വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ച് പിൻമാറിപോകുവാൻ തയ്യാറാകുന്നു. എന്നാൽ താത്കാലികമായി അവരുടെ വിശ്വാസം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന രംഗം ഉണ്ടായപ്പോൾ പോലും മാർത്തന്ദയും മറിയയും പിൻമാറി പോകുന്നില്ല. അത് അനുഗ്രഹീതമായ ഒരു മാതൃക തന്നെയാണ്. ദൈവിക സേവയിൽ പലപ്പോഴും ആദ്യം കയ്പിന്റെ അനുഭവം ഉണ്ടാകാം. എന്നാൽ ഒടുവിൽ അത് മധുരതരമാകും എന്ന വചനം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ബഥാനുയിൽ ലാസർ മരിച്ചു. ആ മൃതശരീരം കല്ലറയിലേക്ക് എടുക്കപ്പെടുവാൻ സമയമായി. അപ്പോഴും അവിടെയുള്ളവർ കർത്താവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കാണും. ഇപ്പോൾ കർത്താവ് അവിടെ എത്തിയാലും മരിച്ച ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നവർ വിശ്വസിച്ചു. പള്ളിപ്രമാണിയായ യായിറോസിന്റെ മകളെ ക്രിസ്തു അങ്ങനെ ഉയർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നയീനിലെ വിധവയുടെ മകനെ കല്ലറയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിയിൽ വെച്ച് ക്രിസ്തു ഉയർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ കർത്താവ് ഇപ്പോൾ ഒന്നു വന്നെങ്കിൽ എന്നവർ ആശിച്ചുകാണും. എന്നാൽ കർത്താവ് ഉടനെ എത്തിച്ചേർന്നില്ല. ആ മൃത

ശരീരം ഒടുവിൽ കല്ലറയിൽ സംസ്കരിച്ചു. മാർത്തയ്യും മറിയയും നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോഴും അവർ കർത്താവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കാണും. ദൂരെ ഒരു കൂട്ടത്തെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ അത് കർത്താവും ശിഷ്യന്മാരും ആകുന്നുവെന്ന് എന്നവർ ആരാഞ്ഞുകാണും. കർത്താവിനെ കാണാതെ അവർ ഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. അവർക്ക് മാനുഷികമായി ദുഃഖമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ സഹോദരന്റെ വേർപാടിൽ അവർ പ്രത്യംശയില്ലാത്ത മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ദുഃഖിച്ചില്ല.

ബഥാന്യയിലെ മാർത്തയ്യും മറിയയും അവരുടെ ദൈവിക വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും പിൻമാറിപ്പോയില്ല. എന്നാൽ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന് മാനുഷികമായി എന്തു ഭവിച്ചു എന്ന് അടുത്ത ഭാഗം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

രണ്ടുദിവസത്തെ വഴിദൂരം മാറിനിൽക്കുന്ന ക്രിസ്തു. എന്നാൽ കല്ലറകളിൽ ദുഃഖത്തെ നേരിടുന്ന ലാസർ. ലാസറിന്റെ മൃതശരീരം കല്ലറകളിൽ ദ്രവിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അങ്ങുദൂരെ കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ചില ആത്മിക പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതാണ് 11-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പ്രാരംഭ വാക്യങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുന്നത്. വിശ്വാസികൾ ഓർത്തിരിക്കേണ്ട ഒരു സത്യം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ അവർ തീവ്രമായ പരിശോധനകളിലൂടെ ഞെരുങ്ങുമ്പോൾ മറ്റനേകരെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ചില ആത്മിക പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ ആയി തീരാം. നമുക്ക് സംഭവിക്കുന്ന ജീർണ്ണത മറ്റുള്ളവരെ ആത്മിക പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള മുഖാന്തിരമായി തീർക്കുന്നവനാണ് കർത്താവ്. ദൈവവും എന്നെ കൈവിട്ടു എന്ന് തോന്നാവുന്ന രംഗങ്ങളിൽ അതിന്റെ പിന്നിലും ദൈവ പരിതമുണ്ട് എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുക. ബൈബിളിൽ സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിലും, ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിലും അത്തരത്തിലുള്ള

അനുഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തയിട്ടുണ്ട്.

യോഹന്നാൻ 11-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 17-ാം വാക്യം എത്തുമ്പോൾ യേശു തിരികെ ബഥാനൂയിൽ എത്തുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ കാണുന്ന ചിത്രം ഏതാണ്ടിതേവീധമാണ്. യേശു ബഥാനൂയിൽ എത്തി. ലാസർ കല്ലറയിൽ മൂന്നു നാൾ ആയിക്കഴിഞ്ഞു. മറിയ ഭവനത്തിൽ -മാർത്ത. കർത്താവിനെ എതിരേറ്റു വന്നു. അവിടെ മാർത്ത പറയുന്ന വാക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുക ! “ നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു വെങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു. ” എന്നാൽ യേശു ക്രിസ്തുവിനെ സ്ഥലത്തിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവ് മാർത്തക്ക് സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് മറിയയും ഓടിവന്നു വേറൊരു വിധത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോട് പറയുന്നതും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. “കർത്താവേ, ലാസർ മരിച്ച് നാറ്റം വെച്ച് മൂന്നുനാൾ ആയി” എന്ന്.

മാർത്തയും മറിയയും അനുഗ്രഹീത വിശ്വാസജീവിതം നയിക്കുന്ന രണ്ട് ഭക്തകളാണ്. അതിന് ഒരു സംശയവും ഇല്ല. പക്ഷെ അപ്പോൾ തന്നെ കർത്താവിനെ സ്ഥലത്തിലും, സമയത്തിലും പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവ് മാനുഷികമായ ആർക്കും സംഭവിക്കാം എന്ന് ഈ ഭാഗം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യരെ കർത്താവ് അവിശ്വാസികളെ എന്നല്ല പലപ്പോഴും വിളിച്ചിട്ടുള്ളത് പകരം ‘അൽപ വിശ്വാസികൾ’ എന്നാണ്. വിശ്വാസികൾ വിശ്വാസികൾ തന്നെയാണ്. അവർ അവിശ്വാസികൾ അല്ല. എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവ് ദൈവമക്കൾക്ക് വരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട് എന്ന് ഈ ഭാഗം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. മാർത്തയുടേയും മറിയയുടേയും വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവ് ക്രിസ്തു തന്നെ ഇവിടെ പരിഹരിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്ഥലത്തിലും, സമയത്തും, ആർക്കും പരിമിതപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാകരുത്. സർവ്വശക്തനും, സർവ്വവ്യാപിയും, സർവ്വജ്ഞാനിയുമായ

ഒരു കർത്താവിനെയെയാണ് നാം പിന്തുടരുന്നത്. എന്നാൽ ദൈവ നാമം മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിനായി ചില വൈഷമ്യങ്ങൾ ദൈവം അനുവദിച്ചു എന്ന് വരാം.

24-ാം വാക്യത്തിലെ സംഭാഷണം നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്തുവും മാർത്തയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിന്റെ വിഷയം. 'പുനരുത്ഥാനം' ആണ്. അതായത് നേരത്തെ തന്നെ 'പുനരുത്ഥാനം' എന്ന വിഷയം ആസ്പദമാക്കിയുള്ള വചന പഠനം ക്രിസ്തു ബഥാനുയിൽ നടത്തിയിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. മാർത്തയും മറിയയും പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പല സത്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് മാർത്ത പറയുന്നത്. "എന്റെ സഹോദരൻ ഉയിർക്കും"

അവളുടെ സഹോദരനായ ലാസർ മരിച്ചു എങ്കിലും വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഉയിർപ്പിന്റെ വേളയിൽ അവരുടെ സഹോദരൻ ഉയിർക്കും എന്ന സത്യം മാർത്ത ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് ആ വാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മറുപടി ശ്രദ്ധിക്കുക! "എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിക്കയില്ല; ഇതു നീ വിശ്വസിക്കുന്നവെ?" അതായത് സഹോദരനെക്കുറിച്ച് നീ എന്തു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതല്ല; നിന്റെ വിശ്വാസം എന്താകുന്നു എന്നാണ് എനിക്ക് അറിയേണ്ടത്. ഇതാണ് ക്രിസ്തു ആരായുന്നത്. ഇന്ന് ബൈബിളിനെക്കുറിച്ചും, ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും, ക്രിസ്തു ശിഷ്യരെക്കുറിച്ചും പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉള്ളവർ കണ്ടേക്കാം. എന്നാൽ സാർഗ്ഗത്തിന് ഇന്ന് അറിയേണ്ടത് നിങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ക്രിസ്തു നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് ആയിരിക്കുന്നുവെ? ഇന്ന് നിങ്ങൾ മരിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് സാർഗ്ഗത്തിൽ ആയിരിക്കുമെന്ന ഉറപ്പ് നിങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതിനാണ് ഇന്ന് മറുപടി നൽകേണ്ടത്.

11-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 30-ാം വാക്യം എത്തുമ്പോൾ “യേശു അതുവരെയും ഗ്രാമത്തിൽ കടക്കാതെ...” എന്ന് നാം വായിക്കുന്നു. ബഥാനൂയിൽ എത്തിയ യേശു ലാസറിന്റെ ഭവനത്തിൽ കടക്കാതെ എന്നാണ് അർത്ഥം. കാരണം ആ ഭവനത്തിന്റെ ഇപ്പോൾ ഉള്ള നഷ്ടം അഥവാ പോരായ്മ ലാസർ ആണ്. ആ സഹോദരിമാർക്ക് ആ ഭവനത്തിൽ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നത് അവരുടെ സഹോദരനായ ലാസർ ആണ്. ആ വിടവ് നികത്തി മാത്രമെ കർത്താവ് ഇനി ആ ഭവനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയുള്ളൂ. അവരുടെ സഹോദരനെ മരണത്തിൽ നിന്നും ജീവൻ നൽകി ഉയർത്തി ഭവനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ കടന്നുവന്ന കർത്താവ്. അതിക്രമങ്ങളിലും പാപങ്ങളിലും മരിച്ചവരായിരുന്ന നമുക്ക് നിത്യജീവൻ നൽകുവാൻ ലോകത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം ആണ് നാം ഇവിടെ കാണുന്നത്. ഇന്ന് എന്തെങ്കിലും കേൾക്കുന്ന പ്രിയ സ്നേഹിത; എന്താണ് ഇന്ന് ഒരു വ്യക്തിയുടെ പോരായ്മ? അത് പാപം ഒന്നുമാത്രമാണ്. പാപത്തിന് പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ പാപികളെ രക്ഷിക്കുവാൻ -ലോകത്തിലേക്ക് വന്ന യേശു ക്രിസ്തുവിനെ അതിന് അനുവദിക്കുക, അതുമാത്രമെ ഒരു വ്യക്തിക്ക് ചെയ്യുവാനുള്ളൂ. ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവും കർത്താവുംമായി സ്വീകരിക്കുക; ആത്മരക്ഷ പ്രാപിക്കുക, ക്രിസ്തുവിനെ ഉള്ളത്തിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുക. അവനാണ് മരണത്തെ മാറ്റുന്നവൻ.

ബഥാനൂയിൽ ഒടുവിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന കർത്താവ്. മാർത്തയും മറിയയും ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം- അവരുടെ സഹോദരനായ ലാസറിന്റെ ദീനത്തിൽ നിന്നുള്ള സൗഖ്യമാണ്. ഇതാ കർത്താവ് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ദീനത്തിൽ നിന്നുള്ള സൗഖ്യത്തെക്കാളുപരി മരണത്തെ മാറ്റുവാൻ - ജീവൻ നൽകുവാൻ-ദൈവ നാമം മഹത്വപ്പെടുവാൻ ഹേതു ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് കർത്താവ് ബഥാനൂയിൽ വന്നു ചേർന്നു.

നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനക്ക് ചിലപ്പോൾ ഉത്തരം കിട്ടാൻ വൈകി എന്നുവരാം. അതിന് അതിന്റേതായ കാരണങ്ങൾ കണ്ടേക്കാം. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനക്ക് മറുപടി നൽകുന്നവനാണ് ദൈവം. പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു.

യേശു മറിയത്തോട് പറയുന്ന വാക്ക് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. “ വിശ്വസിച്ചാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണും.” പിതാക്കന്മാർ കണ്ട ദൈവം മഹത്വം, പ്രവാചകന്മാർ കണ്ട ദൈവമഹത്വം, അപ്പൊസ്തലന്മാർ കണ്ട ദൈവമഹത്വം ഇന്ന് ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും കാണുവാൻ സാധിക്കും. അവിശ്വാസത്തിന്റെ കണ്ണ് ഒരിക്കലും ദൈവത്തെ ദർശിക്കയില്ല. അതിനാൽ വിശ്വാസത്തിൽ ശക്തിപ്പെടുക. 33-ാം വാക്യം നാം വായിക്കുന്നത് ക്രിസ്തു ലാസറിന്റെ കല്ലറയുടെ മുന്നിൽ എത്തിനിൽക്കുന്ന സന്ദർഭമാണ്. അവിടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. “യേശു ഉള്ളം നൊന്ത് കലങ്ങി”. അടുത്ത വാക്യം “യേശു കണ്ണുനീർ വാർത്തു”. ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ വാക്യം. ദൈവപുത്രൻ ഉള്ളം നൊന്തുകലങ്ങി എന്നുള്ളത് നമുക്ക് വിശദീകരിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. എന്തെല്ലാമാണ് ആ മനസ്സിൽ കൂടി കടന്നുപോയത് എന്ന് - നമുക്കറിയാൻ കഴിയില്ല. പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ഭീകരത മനുഷ്യനിൽ വരുത്തുന്ന ആഘാതം എത്ര ഭീകരമാണ്. പാപത്തിന്റെ പ്രത്യഘാതങ്ങൾ എത്രക്രൂരമാണ്.

തന്റെ ക്രൂരീകരണത്തിന് മുൻപ് ഗതസമേന തോട്ടത്തിൽ വെച്ചുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് നാം സുവിശേഷങ്ങളിൽ വായിക്കുന്നുണ്ട്. സർവ്വലോകത്തിന്റേയും പാപഭാരം ചുമന്നൊഴിക്കുന്ന കുഞ്ഞാടായി - ആ അനുഭവത്തിലൂടെ ഹൃദയവേദനയിലൂടെ യേശു ക്രിസ്തു കടന്നുപോയ വേളയിൽ തന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും നിലത്തുവീണ വിയർപ്പ് - ചോരതുളളികൾ പോലെ ആയിരുന്നു എന്നാണ്

നാം വായിക്കുന്നത്. ലാസറിന്റെ കല്ലറയുടെ മുന്നിൽ നിന്ന് പൊൾ അവന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും വീണ കണ്ണുനീർ ഈ മണ്ണിനെ നനച്ചു. എന്നാൽ ഗതസമേന തോട്ടത്തിൽ വെച്ചും ക്രൂശിൽ വെച്ചും എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും പാപത്തിന് പ്രായശ്ചിത്തം വഹിക്കുന്ന വേളകളിൽ തന്റെ രക്തം ഇറ്റിറ്റു വീണ് ആ മണ്ണിനെ ചുമപ്പിച്ചു. പ്രിയസ്നേഹിതാ, ആ ത്യാഗത്തിനു സമം മറ്റൊന്നില്ല. ആ ദൈവസ്നേഹത്തേക്കാൾ വലുതായി ലോകത്തിൽ മറ്റൊരു സ്നേഹം ഇല്ല. പാപിയെ സ്നേഹിച്ച ദൈവസ്നേഹം.

നമുക്ക് ഈ ഭാഗത്തേക്ക് മടങ്ങിവരാം. ലാസറിന്റെ കല്ലറയെ മുടിയിരിക്കുന്ന കല്ല് നീക്കുവാൻ കർത്താവ് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ദൈവിക പ്രവൃത്തിക്ക് വഴി ഒരുക്കുക മാത്രമെ മനുഷ്യഭാഗത്ത് ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. രക്ഷ സമ്പൂർണ്ണമായും ദൈവകൃപയാലാണ്. അത് ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്.

അവർ കല്ലറ മുടിയിരിക്കുന്ന കല്ലുമാറ്റി. തുടർന്ന് കർത്താവ് ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു. “ലാസറെ പുറത്തു വരിക” എന്ന്. അത് ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു എന്നാണ് വചനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. പിന്നീട് ക്രൂശിൽ മരണ സമയത്തും ക്രിസ്തു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു എന്ന് സുവിശേഷങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ലാസറിന്റെ കല്ലറയുടെ മുന്നിൽ നിന്നും “ലാസറെ പുറത്തുവരിക” എന്നു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ ലാസർ പുറത്തുവന്നു. ക്രൂശിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ മരണസമയത്ത് ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചപ്പോൾ പാപത്തിന്റെയും, മരണത്തിന്റെയും, നിത്യന്യായവിധിയുടെയും തടവിൽ അടക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് നിത്യ ജീവന് ഹേതുവുണ്ടായി.

ജീവ പുസ്തകത്തിൽ പേർ എഴുതപ്പെട്ട ലാസറെ ആ പേര് ചൊല്ലി കർത്താവ് വിളിക്കുന്നു. ആ ശബ്ദം ഒന്നുകൂടി എടുത്ത പറയട്ടെ. “ലാസറെ പുറത്തു വരിക”! ദൈവിക

അധികാരത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം.

“ലാസറെ പുറത്തുവരിക” - ഹ്യൂസം എന്നാൽ അതിശക്തമായ ദൈവശബ്ദം.

“ലാസറെ പുറത്തുവരിക” - ദൈവ ശ്വാസീയമായ ശബ്ദം

“ലാസറെ പുറത്തുവരിക” - മരണത്തിൽ ഉറങ്ങുന്നവനെ ഉണർത്തുന്ന ശബ്ദം; മരണത്തിന്റെ ദ്രുവതത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന ശബ്ദം.

“ലാസറെ പുറത്തു വരിക” - പാതാളഗോപുരങ്ങൾ വിറങ്ങലിക്കുന്ന ശബ്ദം; എന്നുതന്നെയല്ല വിശ്വാസിയുടെ മർത്യശരീരത്തിൽ സാത്താൻ യാതൊരു അവകാശവും ഇല്ല എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ശബ്ദം.

ഇന്ന് ഈ ശബ്ദം നിങ്ങൾക്ക് എന്തായിരിക്കുന്നു? യേശുക്രിസ്തുവിനെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായി സ്വീകരിക്കുക. പാപത്തിന്മേലും മരണത്തിന്മേലും ജയം പ്രാപിക്കുക. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തി നിങ്ങളുടെ മേൽ ആവസിക്കും.

2

ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട മനുഷ്യപുത്രൻ

“മോശെ മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ
 മനുഷ്യപുത്രനെയും ഉയർത്തേണ്ടതാകുന്നു”
 (യോഹന്നാൻ 3:13,14)

മോശെ മരുഭൂമിയിൽ താമ്രസർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയ ചരിത്രഭാഗം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ബൈബിളിൽ പഴയനിയമത്തിൽ സംഖ്യ 21-ാം അദ്ധ്യായം 4 മുതൽ 9 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ആണ്. ആ പശ്ചാത്തലം ഇപ്രകാരം ഒന്ന് വിവരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

യിസ്രായേൽ മക്കൾ ഈജിപ്റ്റിൽ അടിമകളായി കഴിഞ്ഞ ഒരു കാലത്തെക്കുറിച്ച് ബൈബിളിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഏകദേശം 400-ൽ പരം വർഷങ്ങൾ അവർ അവിടെ അടിമത്വത്തിൽ ആയിരുന്നു. ഒരു നാമനില്ലാതെ കഴിയുന്ന ആ നാളുകളിൽ തന്റെ ജനത്തിന്റെ നിലവിളിയും കണ്ണുനീരും കണ്ട് മനസ്സലിഞ്ഞ ദൈവം മോശെ എന്ന പുരുഷനെ അവരുടെ നേതാവായി ശക്തിനൽകി എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. അവരെ അടിമവീടായ മിസ്രയീമിൽ നിന്നും അഥവാ ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്നും വിടുവിച്ച് വാഗ്ദത്ത ദേശമായ കനാനിൽ അഥവാ യിസ്രേയ

ലിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ആ ചരിത്രമല്ലാം ബൈബിളിലെ 2-ാം പുസ്തകമായ പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് ആർക്കും വായിച്ച് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ പ്രവൃത്തികൾക്ക് വിധേയപ്പെട്ട യിസ്രേയൽ ജനം -സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും കൂടാതെ ഏകദേശം ആറ് ലക്ഷത്തോളം പേർ - ഫറവോൻ രാജാവിന്റെ ഇരുമ്പ് നൂകത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട് മോശെയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കനാനിലേക്ക് നീങ്ങുകയാണ്.

പല സന്ദർഭങ്ങളിലും അവരുടെ മരുഭൂമിയിൽ കൂടിയുള്ള യാത്രയുടെ ക്ലേശം നിമിത്തം അവർ കഷീണിക്കുകയും ദൈവത്തോട് പിറുപിറുക്കുകയും ചെയ്തു. അനേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ദൈവവും അവരോട് ക്ഷമിക്കുകയും കരുതലോടെ അവരെ വഴിനടത്തുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ഹോർപർവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെ വെച്ച് അവർ ഗുരുതരമായ ഒരു പാപം ദൈവത്തോട് ചെയ്തു. ദൈവത്തിന്റെ നീതീക്കും ശിക്ഷക്കും വിധേയരാകേണ്ടിവന്നു. അവർ ഗുരുതരമായ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ അവർക്ക് ശിക്ഷ ഏൽക്കേണ്ടതായി വന്നു. അവർ ചെയ്ത പാപം എന്താണെന്നും അവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ജനത്തിന് ആഹാരമായി ദൈവം കൊടുത്തിരുന്നത് സ്വർഗ്ഗീയ ഭോജനമായ 'മന്ന' ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സാരമില്ലാത്ത ആഹാരം ഞങ്ങൾക്ക് വെറുപ്പാകുന്നു എന്നവർ ദൈവത്തിനു നേരം പിറുപിറുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 'മന്ന' എന്നത് ദൈവവചനത്തെ കുറിക്കുന്നതുമാണ്. മനുഷ്യൻ ദൈവവാക്കിന് നേരെ തിരിയുമ്പോൾ ശിക്ഷ അവരെ തേടിയെത്തും ഏദനിൽ ആദ്യ മനുഷ്യനിൽ സംഭവിച്ചതും ലോകത്തിൽ പാപം പ്രവേശിച്ചതും അങ്ങിനെ ആയിരുന്നു.

ഇവിടെ യിസ്രേയൽ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ അഗ്നിസർപ്പങ്ങൾ അവരെ കടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മരുഭൂമിയിൽ കാണ

പ്പെടുന്ന ഏറ്റവും വിഷ സർപ്പങ്ങൾ യിസ്രയേൽ പാളയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. പാളയത്തിൽ മരണം സംഭവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ജനം നിലവിളിച്ചു. ദൈവം ഒരു പ്രതിവിധി തന്റെ കരുണയിൽ മൊശയെ അറിയിച്ചു. താമ്രം കൊണ്ട് ഒരു സർപ്പത്തിന് രൂപം വരുത്തി ഏവർക്കും കാണത്തക്ക ഉയരത്തിൽ ഒരു കൊടിമരത്തിൽ നാട്ടണം. അഗ്നി സർപ്പത്തിന്റെ കടി ഏറ്റവൻ ദൈവത്തിന് വാക്കിനൊട് അനുസരണം കാട്ടി ഈ പിച്ഛ സർപ്പത്തിലേക്ക് നോക്കിയാൽ അവന് മരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷ നോടാം. ഈ വാർത്ത യിസ്രയേൽ പാളയത്തിലെ കൂടാരങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ പ്രചരിക്കപ്പെട്ടു. അഗ്നിസർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റ ജനം തന്നെ രണ്ടു വിഭാഗമായി തീർന്നു. ഒരു കൂട്ടർ ഈ വാർത്ത ഭോഷത്തം എന്ന് പറഞ്ഞ് ദൈവത്തെ വീണ്ടും അനുസരിക്കാതെ അവരുടെ പാപത്തിൽ തന്നെ മരിച്ചു. എന്നാൽ മറ്റൊരു കൂട്ടർ ഈ സുവാർത്തക്ക് അനുസരണം കാണിച്ച്, താമ്രസർപ്പത്തിലേക്ക് നോക്കി ജീവൻ പ്രാപിച്ചു. ഇതാണ് ആ ചരിത്രപശ്ചാത്തലം. ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഇന്ന് ലോകമെങ്ങും പ്രചരിക്കുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ ശക്തമായ മുൻകുറിയാണ് അഥവാ നിഴലാണ് ഈ സംഭവം.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നാല് കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കട്ടെ.

1. താമ്ര സർപ്പം ഉയർത്തുവാനുള്ള കാരണം
2. താമ്ര സർപ്പം ഉയർത്തിയ വ്യക്തി
3. താമ്ര സർപ്പം ഉയർത്തപ്പെട്ട സ്ഥലം
4. താമ്ര സർപ്പത്തിന്റെ പ്രത്യേകത.

ഒന്നാമതായി താമ്രസർപ്പത്തെ ഉയർത്തുവാനുള്ള കാരണത്തെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കാം. ഈജിപ്റ്റിൽ നിന്നും കനാനിലേക്കുള്ള യിസ്രയേൽ മക്കളുടെ മരുഭൂമി യാത്രയിൽ ആ

ജനത്തിന് ദാഹത്തിന് പാറയെ പിളർന്ന് ജലവും വിശപ്പിന് 'മന്ന' എന്ന സ്വർഗ്ഗീയ ആഹാരവും വർഷിപ്പിച്ച് അവരെ പോറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ മന്ന എന്ന ആഹാരം അവർക്ക് ജീവന്റെ അപ്പം ആയി അവരെ നിലനിർത്തി. ഇത് ദൈവ വചനത്തിന്റെ നിഴലായിട്ടാണ് അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടത്. മാനവരാശിയുടെ ആത്മിക ആഹാരമാണ് ജീവന്റെ അപ്പമായ ദൈവവചനം. അത് സ്വായത്തമാക്കാത്തവൻ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ നാശത്തെ നേരിടേണ്ടതായി വരും.

ഇവിടെ യിസ്രായേൽ മക്കൾ മന്നയെ നിസ്സാരവൽക്കരിച്ചു. ഈ സാരമില്ലാത്ത ആഹാരം അവർക്ക് വെറുപ്പാകുന്നു എന്ന് പിറുപിറുത്ത് അവർ സ്വർഗ്ഗത്തോട് പാപം ചെയ്തു. ദൈവവചനത്തെ അവർ തിരസ്കരിച്ച് ദൈവത്തെ അവിശ്വസിച്ചു. ഏദനിലും ആദ്യമനുഷ്യനും ചെയ്ത പാപകം അതുതന്നെയാണല്ലോ. ദൈവവചനം ലംഘിച്ചു അവിശ്വാസത്താൽ അനുസരം കെട്ടുവരായി മാനവജാതി ആയി തീരുവാൻ ഇടയാകുന്ന വിധത്തിൽ ലോകത്തിലേക്ക് അങ്ങനെ പാപം പ്രവേശിച്ചു. മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ പാപികളായി തീർന്നു എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ലോകം അതിന് മറുപടി നൽകില്ല. എന്നാൽ ബൈബിൾ അതിനു മറുപടി നൽകും. അവിശ്വാസത്താലും അനുസരണക്കേടിനാലും ഏദനിൽ പ്രവേശിച്ച പാപം സകല മനുഷ്യരിലും പരന്ന് മരണത്തെയും, ന്യായവിധിയെയും മനുഷ്യന് ഓഹരി ആക്കിക്കൊടുത്തു. സാത്താനാകുന്ന വിഷസർപ്പത്തിന്റെ കടി ഏൽക്കാത്തവരായി ആരും തന്നെ മനുഷ്യരായി ഭൂമുഖത്തില്ല എന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു. ഏക മനുഷ്യനാൽ പാപവും പാപത്താൽ മരണവും ലോകത്തിലേക്ക് കടന്നുപോകുന്നു. പാപം ചെയ്ത് അഗ്നിസർപ്പത്തിന്റെ കടി ഏറ്റുവന്ന് രക്ഷാ മാർഗ്ഗം താമ്രസർപ്പത്തെ നോക്കുന്നതെങ്കിൽ, സാത്താനാകുന്ന സർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റു പാപികളായി തീർന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് രക്ഷാമാർഗ്ഗം താമ്രസർപ്പം

പോലെ ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട മനുഷ്യപുത്രനായ ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷക്കായി വിശ്വാസത്താൽ നോക്കുക മാത്രം. ഇന്ന് മനുഷ്യൻ മരണത്തിൽ നിന്നും ജീവനിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വിധം ആർക്കും നോക്കി രക്ഷനേടാനുള്ള അവസരമുണ്ട്. താമ്രസർപ്പം കൊടിമരത്തിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടതുപോലെ ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി രക്ഷക്കായി നോക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ഇന്ന് ലോകമെങ്ങും പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന സുവിശേഷം. അതിനാൽ താമ്രസർപ്പം ഉയർത്തപ്പെടുവാനുള്ള കാരണം പാപം ആയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ ലോകത്തിന്റെ പാപത്തിന് പ്രായശ്ചിത്തമായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ഒന്നാം മനുഷ്യൻ മുതൽ ലോകത്തിൽ വാഴുന്ന പാപം അതിന് കാരണം ആകുന്നു.

രണ്ട്. താമ്രസർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയ വൃക്തി ആർ ആകുന്നു എന്ന് നോക്കുക!

താമ്രസർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയ വൃക്തി അഥവാ അഗ്നിസർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റവർക്ക് രക്ഷാമാർഗ്ഗം ഒരുക്കിയത് മൊശെ എന്ന അവരുടെ പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു. മൊശെ ആ രക്ഷാമാർഗ്ഗം ഒരുക്കുവാൻ ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. മൊശെ സ്വന്തമായി രൂപപ്പെടുത്തിയതല്ലായിരുന്നു ഈ രക്ഷാപദ്ധതി. ഈ രക്ഷാമാർഗ്ഗം മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിമുഴയിൽ ഉടലെടുത്തതല്ല. ഇത് സ്വർഗ്ഗം രൂപപ്പെടുത്തിയ രക്ഷാപദ്ധതിയായിരുന്നു. സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ വാക്കിൽ അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് ജീവൻ നൽകുവാൻ കഴിയുന്ന ശക്തി വ്യാപരിപ്പിക്കുവാൻ സർവശക്തനായ ദൈവത്തിനു കഴിയും. മാനുഷിക ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും അതീതമായാണ് ദൈവം എക്കാലത്തും പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപകരണം മാത്രം ആയിരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ ദാസ

നായ മോശെ. നൂറുശതമാനവും രക്ഷ ദൈവത്തിന്റേതാണ്. അത് ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. അത് തികച്ചും സൗജന്യവും ആകുന്നു. ഈ സുവിശേഷ സത്യങ്ങൾ എല്ലാം ഇവിടെ നമുക്ക് നിഴലായികാണാം. ഒരു വസ്തുത കൂടി ഞാൻ വിശദീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. സർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റവൻ അല്ല താമ്ര സർപ്പം ഉയർത്തിയത്. അത് അസാധ്യമാണ്. അഗ്നിസർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റവൻ കണ്ടുപിടിച്ചതല്ല ഈ രക്ഷാമാർഗ്ഗം. മോക്ഷമാർഗ്ഗം മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴികയില്ല എന്ന് ബൈബിൾ തറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ലോകത്തിൽ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന വഴികൾ അഗ്നിസർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റവൻ മറ്റു രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുപോലയാണ്. താമ്രസർപ്പത്തിലേക്ക് നോക്കുകമാത്രം രക്ഷാവഴി. കാരണം അത് ദൈവം ഒരു ക്ഷയി രക്ഷാമാർഗ്ഗമാണ്.

സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയും അതുമാത്രമാണ്. ലോകം ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിൽ തറച്ചു കൊന്നെങ്കിലും ആ സന്ദർഭത്തെ മനുഷ്യന്റെ രക്ഷക്കായുള്ള പ്രായശ്ചിത്തയാഗത്തിന്റെ നിമിഷങ്ങളാക്കി ദൈവം തീർത്തു. ബൈബിളിലെ പഴയ പുതിയ നിയമപുസ്തകങ്ങൾ ഒരു പോലെ നിഴലും പൊരുളുമായി ഈ സത്യം വിളിച്ചു പറയുന്നു.

പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ ജനനം ചെയ്ത് പാപമില്ലാത്ത തന്റെ ശരീരത്തിൽ സർവ്വലോകത്തിന്റെയും പാപം മുഴുവൻ ആവഹിച്ച് അത് ഒഴിച്ചുകളയുവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു കുഞ്ഞാട് യാഗത്തായി ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ നമ്മെ സ്നേഹിച്ച് നമുക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രായശ്ചിത്തയാഗമായി തീരുവാൻ സ്വമനസ്സാലെ ഹീനമായ മരണത്തിന് ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്ത ക്രിസ്തു. ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തു മനുഷ്യൻ വിശ്വാസത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി നോക്കി രക്ഷനേടുവാൻ തക്കവണ്ണം കാലത്തെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചുകൊണ്ട് ലോക

മദ്ധ്യത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു.

ഉയർത്തപ്പെട്ട താമ്രസർപ്പത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രത്യേകത അത് ദൈവം സ്ഥാപിച്ച രക്ഷ വ്യവസ്ഥിതി ആയിരുന്നു എന്നതാണ്. നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന മോക്ഷ വഴിയും ദൈവം സ്ഥാപിച്ചതു തന്നെയാണ് ഉറപ്പാക്കിക്കൊള്ളുക!

മുൻ. താമ്രസർപ്പം ഉയർത്തിയ സ്ഥലത്തിന്റെ പ്രത്യേകത :

ഈ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ചിലർക്കെങ്കിലും തോന്നും ഇതു വെറും ഒരു കെട്ടുകഥയോ മറ്റോ ആണെന്ന്. അഗ്നിസർപ്പം കടിക്കുക, രക്ഷക്കായി പിള്ള സർപ്പത്തെ നോക്കുക എന്നിങ്ങനെ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചിലർക്കെങ്കിലും സംശയം ഉണ്ടാകാം. എന്നാൽ ഈ ചരിത്ര സംഭവത്തെ യിസ്രായേൽ ടൂറിസവും, അവരുടെ പുരാവസ്തു ശാസ്ത്രജ്ഞരും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും യിസ്രായേലിലേക്ക് കടന്നുവരുന്ന സന്ദർശകർക്ക് കാണുവാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ അവിടെ ഒരു താമ്രസർപ്പത്തിന്റെ മാതൃക ഒരു കൊടിമരത്തിൽ ഉയർത്തി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങളും ചരിത്ര സാക്ഷ്യങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിയ ഫലകങ്ങളും ആ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കുന്നവർക്ക് ഇന്നും കാണുവാൻ കഴിയും. ബൈബിളിലെ 4-ാമത്തെ പുസ്തകമായ സംഖ്യാപുസ്തകം 21-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഈ ചരിത്രവസ്തുത ആർക്കും വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാം. ഇന്ന് യിസ്രായേൽ പോലും നിഷേധിക്കാത്ത ഈ സത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഞങ്ങൾക്ക് ഈ കാര്യങ്ങൾ ആധികാരികമായി പറയാൻ കഴിയുന്നത്.

താമ്രസർപ്പം ഉയർത്തിയ സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യേകത നോക്കുക! യിസ്രായേൽ പാളയങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള നെഖൊ എന്ന കുന്നിൻ പ്രദേശത്താണ് കൊടിമരം നാട്ടി അതിന്റെ

മുകളിൽ പിച്ചള സർപ്പത്തെ തൂക്കിയത്. എന്താണ് ഉയരത്തിൽ ഇത് നാട്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണം. ആ മരുഭൂമിയിൽ വെച്ച് അഗ്നിസർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റ് മരണത്തെ ചില നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിലോ മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിലോ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ഏതു ഒരു വ്യക്തിക്കും 'താമ്ര സർപ്പത്തെ നോക്കി രക്ഷപ്പെടുക' എന്ന സുവാർത്തയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാണത്തക്കവണ്ണം ഉയരത്തിൽ ആ രക്ഷാ സ്ഥാനം ക്രമീകരിച്ചു. ആരുടേയും കണ്ണിന് അത് മറഞ്ഞിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്നെ അഗ്നിസർപ്പം കടിച്ചു. പക്ഷെ നോക്കി രക്ഷനേടുവാൻ താമ്രസർപ്പം എന്റെ കണ്ണിന് മറവായിരിക്കുന്നു എന്ന് ആർക്കും പറയുവാൻ കഴികയില്ല. ആരും നശിച്ചുപോകുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു. യിസ്രായേൽ പാളയത്തിലെ ഏതു ഗോത്രത്തിൽ നിന്നുമുള്ള കൂടാ രങ്ങളിൽ നിന്നും നോക്കി കാണുവാൻ കഴിയും. പ്രായമോ മറ്റ് യോഗ്യതകളോ അവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നില്ല. അഗ്നിസർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റ ആർക്കും നോക്കാം, ആർക്കും രക്ഷനേടാം.

ഇതിന്റെ ഇന്നത്തെ അർത്ഥം ഇനി വിശദീകരിക്കട്ടെ. ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ രക്ഷാകേന്ദ്രമായ ക്രൂശ് ഉയർത്തപ്പെട്ടത് കാലത്തെ വിഭജിച്ച് ലോകത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കാൽവരി കുന്നിൽ ആണ്. സാത്താനാൽ കടിയേറ്റവരാണല്ലോ മനുഷ്യരും. പാപം എല്ലാവരിലും വ്യാപരിച്ചിരിക്കുന്നു. മരണാനന്തരം നിത്യന്യായ വിധിയിലേക്ക് മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷക്കായി നോക്കുക എന്നത് സുവാർത്തയാണ്. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏതു കണ്ണുകൾക്കും ഇന്നും കാണാവുന്ന ഉയരത്തിൽ ആ സത്യം ആയിരിക്കുന്നു. "സകലഭൂസീമവാസികളുമായുള്ളവരെ എങ്കിലേക്ക് നോക്കി രക്ഷപ്പെട്ടു കൊൾക". ഇതാണ് ബൈബിളിന്റെ ആഹ്വാനം. ദൈവപുത്രൻ ഭൂമിയിലേക്കു വന്നത് പാപികളെ

രക്ഷിക്കുവാൻ ആണ്. ലളിതമായ വിശ്വാസത്താൽ സൗജന്യമായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇത്രവലിയ രക്ഷ. ഇന്ന് നിങ്ങൾ അത് മറികടന്ന് പോകരുത്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഒന്നുകൂടി ഉദ്ധരിക്കട്ടെ! “മൊശെ മരുഭൂമിയിൽ പിച്ഛ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനേയും ഉയർത്തേണ്ടതാകുന്നു; അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ”

നാലാമതായി. താമ്രസർപ്പത്തിന്റെ പ്രത്യേകത ശ്രദ്ധിക്കുക:

അഗ്നിസർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റാൽ നോക്കി രക്ഷനേടുവാൻ ഒരു താമ്രസർപ്പം, അഗ്നിസർപ്പത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ ഉണ്ടാക്കി. ഒരു താമ്ര കഷ്ണം തീയിൽ കൂടി കടത്തി പിന്നീട് അത് അടിച്ചു പരത്തി ആകൃതി വരുത്തുന്നു. ക്രിസ്തു മനുഷ്യസാദൃശ്യത്തിലായതിനെക്കുറിച്ച് ബൈബിൾ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “മക്കൾ ജഡരക്തത്തോടുള്ളവരാകയാൽ അവനും അവരെപ്പോലെ ജഡരക്തത്തോടെ വന്ന് പാപം ഒഴികെ സർപ്പത്തിലും നമുക്ക് തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു”.

മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവനും പാപത്തിൽ ജനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാൾക്ക് പകരം പ്രായശ്ചിത്തമാകാൻ മറ്റൊരാൾക്ക് കഴിയില്ല. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മ ജനനത്താൽ ജഡം ധരിച്ച ദൈവപുത്രന് തന്റെ പാപമില്ലാത്ത ശരീരത്തിൽ സർപ്പലോകത്തിന്റെയും പാപം വഹിച്ച് അതിനെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ആ നിസ്തുല്യ കൃത്യം ക്രിസ്തു തന്റെ മരണത്താൽ നിർവ്വഹിച്ചു. കാരണം രക്ഷകന്റെ യോഗ്യതയുടെ സമ്പൂർണ്ണത ക്രിസ്തുവിൽ മാത്രമാണുള്ളത്.

ആർക്കും കാണാവുന്ന വിധത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രൂശ്. ലോകത്തിന്റെ ഏതെല്ലാം കോണുകളിൽ നിന്നും കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ എത്രയോ

പേർ വിശ്വാസത്താൽ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. എത്രയോ ആയിരങ്ങൾ അവരുടെ കഠിനമായ പാപങ്ങൾ ആ പുണ്യാഹ രക്തത്തിൽ കഴുകി കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം ശക്തമായ ആത്മീക രൂപാന്തരത്തിന് വിധേയരായി സമാധാനവും, സന്തോഷവും, നിത്യമായ പ്രത്യാശയും കൈവശമാക്കി. രക്ഷയുടെ അത്ഭുത സ്ഥാനമാണ് ക്രൂൾ. ഇന്ന് നിങ്ങളും ക്രൂശിലേക്ക് നോക്കേണ്ടതാണ്.

മോശ മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ തന്നെയും ഉയർത്തേണ്ടതാകുന്നു എന്ന് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു. അത് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 3-00 അദ്ധ്യായം 14,15 വാക്യങ്ങളിലാണ്. അതിനുശേഷമാണ് വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ 16-00 വാക്യം നിലകൊള്ളുന്നത്. "തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടത് ദൈവം അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു" ആ വാക്യത്തിന്റെ കേവലമായ പരായണം കൊണ്ടുമാത്രം എത്രയോ പേർ ആത്മരക്ഷ നേടിയിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എത്രയോ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആ വാക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നത് ഒരു താമ്രസർപ്പം പോലെ ഉയർത്തപ്പെട്ട് പാപത്തിന്റെ മഹാവിഷം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ആയിരുന്നു.

യഹൂദന്മാർ അവനെ ക്രൂശിച്ചുവെങ്കിലും അത് മനുഷ്യന്റെ രക്ഷവഴിയായി ദൈവം രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. പാപമില്ലാത്തവൻ മരിക്കുമ്പോൾ അഥവാ മരണത്തിന് വിധേയനാകേണ്ടാത്തവൻ മരണം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മരണത്തെ നീക്കി. അതിന് താൻ സഹിച്ച കഷ്ടത ആർക്കും എണ്ണി തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയികയില്ല. 6 മണിക്കൂർ നേരത്തെ ക്രൂരമായ വ്യഥയാണ് ക്രൂശിൽ. ആദ്യത്തെ 3 മണി

ക്ലൗർ മനുഷ്യൻ ചെയ്ത ഉപദ്രവങ്ങൾ. അടുത്ത 3 മണിക്കൂർ അന്ധകാരത്തിന്റെ വേളയിൽ പാപത്തിന് നേരെയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയുടെ തീയിൽ ദൈവപുത്രൻ വെന്തെയുന്നു. ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട മനുഷ്യപുത്രന്റെ ആദ്യത്തെ 3 മണിക്കൂർ നേരത്തെ കഷ്ടതകൾക്ക് മാത്രമെ വചനത്തിൽ പോലും രേഖയുള്ളൂ. അതുമാത്രമെ നമുക്ക് വായിക്കുവാനും, ധ്യാനിക്കുവാനും, സങ്കടത്തോടെ വിശദീകരിക്കുവാനും കഴിയുള്ളൂ. Passion of Christ തുടങ്ങി ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം ആസ്പദമാക്കി ചലച്ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോഴും അവർ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ക്രൂശീകരണ കഷ്ടതകൾ ഈ ആദ്യ 3 മണിക്കൂർ നേരത്തെതാണ്. അതുപോലുംമുഴുവനും കണ്ടുനിൽക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പ്രയാസം അനേകർക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ 6-ാം മണി നേരം മുതൽ 9-ാം മണിനേരം വരെ ദേശത്തെല്ലാം ഇരുട്ടുണ്ടായി എന്ന് സുവിശേഷകന്മാർ ഒരു വാചകത്തിൽ പറയുന്ന ആ ഒടുവിലത്തെ 3 മണിക്കൂർ വ്യഥ എന്താണെന്ന് ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന് മാത്രമെ അറിയുള്ളൂ. നരക വ്യഥ അനുഭവിച്ച് തീർത്ത മണിക്കൂറുകൾ. പാപത്തിന് നേരെയുള്ള ദൈവിക നീതയിയുടെ ക്രോധത്തിന്റെ പാനപാത്രം മുഴുവൻ കുടിച്ചു തീർത്ത നിമിഷങ്ങൾ!

പഴയനിയമത്തിൽ കൊടിമരത്തിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട താമ്രസർപ്പത്തിന്റെ പുതിയ നിയമത്തിലെ പൊരുൾ ആണ് ക്രൂശും ക്രിസ്തുവും.

എന്താണ് ഇന്ന് പാപത്തിന്റെ പരിഹാരമാർഗ്ഗം? എന്താണ് ആത്മരക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗം? എന്താണ് ഈ ചരിത്രസംഭവത്തിലൂടെ ബൈബിൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്? അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം.

ഒന്ന്, മനുഷ്യൻ സാത്താനാൽ പാപത്തന്റെ വിഷം ഏറ്റിട്ടുണ്ട് എന്ന് യാഥാർത്ഥ്യം

രണ്ട്, മനുഷ്യൻ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം

മൂന്ന്, രക്ഷക്ക് ദൈവം ഒരുക്കിയ മാർഗ്ഗം ഒന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം.

നാല്, നോക്കുക അഥവാ ദൈവത്തിന്റെ വാക്ക് വിശ്വസിക്കുക മാത്രമെ രക്ഷക്ക് ഏക പേംവഴിയായിട്ടുള്ളൂ എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം.

ഇന്ന് പാപിയാണെന്ന ബോധ്യം ഉള്ളവർ പരിഹാര മാർഗ്ഗവും ഉണ്ട് എന്ന് വിശ്വസിക്കുക. ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് നോക്കുക! യേശുവിന്റെ പ്രചന പുസ്തകം 45 അദ്ധ്യായം 22-ാം വാക്യത്തിൽ ക്രൂശിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷിതാവിന്റെ ആഹ്വാനമാണ് ദാർശനികമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. "സകലഭൂവാസികളായുള്ളവരേ, എങ്കലേക്ക് നോക്കി രക്ഷപ്പെട്ടുകൊൾക!" ക്രിസ്തു പറയുന്നത് ഏങ്കലേക്ക് നോക്കുക എന്നാണ്. എങ്കലേക്ക് നോക്കുക! ഗതസമനയിൽ ഞാൻ അതിവ്യഥയിൽ ആയിരിക്കുന്നു. എന്റെ രക്തം വിയർപ്പുതുളളികൾ ആയി നിലത്തു വീഴുന്നു. എങ്കലേക്ക് നോക്കുക! ഞാൻ പിലാത്തോസിന്റെ ന്യായാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നു. എന്റെ പുറം അവർ ചാട്ടവാറുകൊണ്ടിട്ട് ഉഴുവു ചാലുകൾ പോലെ നീളത്തിൽ കീറുന്നു. എന്റെ മുഖത്തെ രോമങ്ങൾ എല്ലാം അവർ പിഴുതെടുക്കുന്നു. എന്റെ തലയിൽ മുൾക്കിരീടം വെച്ച് അവർ ആഞ്ഞടിക്കുന്നു.

എങ്കലേക്ക് നോക്കുക! ഞാൻ ഭാരമുള്ള മരക്കുരിശും വഹിച്ച് കാൽവരി മലമുകളിലേക്ക് നടക്കുന്നു. ആ മരക്കുരിശിൽ എന്റെ കൈകളേയും കാലുകളേയും വെച്ച് അവർ

ആഞ്ഞടിക്കുന്നു. ക്രൂശ് ഇതാ അവർ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.

“ എങ്കിലേക്ക് നോക്കി രക്ഷപ്പെട്ടുകൊൾക”!

ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട മനുഷ്യപുത്രൻ. ആ ക്രൂശിൽ നിന്നുമുള്ള ആഹ്വാനമാണ് സുവിശേഷം. ഇന്ന് ഈ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചാശ്രയിക്കുക. പാപത്തിന്റെ വിഷം നിങ്ങളിൽ നിന്നും മാറും. പാപക്ഷമയുടെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ ഇന്ന് അനുഭവിക്കും. ആത്മാവിന്റെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് നിത്യ ജീവന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ കവാടങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി തുറക്കപ്പെടുന്നത് കാണും.

ഒരാളുടെ ജീവിത കാലത്ത് ആ വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടാത്ത ആത്മാവിന്റെ രക്ഷ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റൊരാൾക്ക് എങ്ങനെ സാധിപ്പിച്ചു തരുവാൻ സാധിക്കും? അതിനാൽ ആത്മരക്ഷയുടെ നിർണ്ണയം ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ജീവിതകാലത്ത് തന്നെ പ്രാപിക്കണം എന്ന് ബൈബിൾ അർത്ഥശങ്കകളില്ലാതെ പറയുന്നു.

മരുഭൂമിയിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട താമൂസർപ്പത്തിൽ അഗ്നി സർപ്പത്തിന്റെ കടിയേറ്റവന് അവന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പായി നോക്കണം. അവന്റെ മരണശേഷം വോറൊരുത്തൻ അവന് വേണ്ടി നോക്കി സഹായിക്കുന്ന സംവിധാനം വചനത്തിന്റേ തല്പ.

രണ്ടു കൂടാരങ്ങൾ അവിടെ നിങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കുക. ആ രണ്ടു കൂടാരത്തിലെയും രണ്ടുവ്യക്തികൾക്ക് അഗ്നിസർപ്പത്തിന്റെ ദംശനമേറ്റു. മൊഴെ മുഖാന്തിരമുള്ള സന്ദേശവാഹകർ അവിടെ എത്തി. ആ അനുഗ്രഹീത സുവാർത്ത അവരെ ഒരു പോലെ കേൾപ്പിച്ചു. അഗ്നിസർപ്പം നിങ്ങളെ കടിച്ചുവെങ്കിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമയത്തിനുള്ളിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കുമെന്ന ഭീതി നിങ്ങളെ അലട്ടുന്നുവെങ്കിലും പ്രിയപ്പെട്ടവരെ, രക്ഷക്കായുള്ള ദൈവിക സംവിധാനമായ കൊടിമരത്തിൽ

ഉയർത്തപ്പെട്ട താമ്രസർപ്പത്തെ നോക്കുക. നിങ്ങൾ രക്ഷപ്രാപിക്കും. കാരണം അത് ദൈവ വാക്കാണ്. അതിൽ ഒരുവൻ ആ വാർത്തക്ക് നേരെ മുഖം തിരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു ഇത് എന്റെ യുക്തിക്കു നിരക്കാത്ത ഒരു വാർത്തയാണ്. ഇത് ഒരു പഴങ്കഥയാണ്. ശാസ്ത്രീയമായ തെളിയിക്കപ്പെട്ടത് മാത്രമെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു സമയപരിധികഴിഞ്ഞു. അവൻ മരണം വരിച്ചു. എന്നാൽ അടുത്ത വ്യക്തി ദൈവവാക്കിന് അനുസരണം കാണിച്ചു. കൊടിമരത്തിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട താമ്രസർപ്പത്തിലേക്ക് നോക്കി. അവൻ മരണത്തിൽ നിന്നും വിടുവിക്കപ്പെട്ട് ജീവൻ പ്രാപിച്ചു.

ഇതിന്റെ ആത്മീയ അർത്ഥം വളരെ പ്രസക്തമാണ്. ഈ ആയുസ്സിൽ വെച്ചുതന്നെ ഒരുവൻ ആത്മരക്ഷയുടെ നിർണ്ണയം നേടാതെ ന്യൂനവിധിയിലേക്ക് നീങ്ങിയാൽ അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്തം അവനവന് മാത്രം ആയിരിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ വലിയ രക്ഷ നിങ്ങൾ നിരസിച്ചാൽ പിന്നെ ആർ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും.?

ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട മനുഷ്യ പുത്രനായ ക്രിസ്തു. ഒരു ചോദ്യത്തോടെ ഈ സന്ദേശം അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ. യേശുക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ മരിച്ചത് നിങ്ങളുടെ പാപത്തിന് പരിഹാരമായിട്ടാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?

3

മരണമുറിയിലെ നിത്യ ജീവൻ

: ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നു ആൾ വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചു പോയി. ഗുരുവിനെ ഇനി അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നത് എന്തിന് എന്ന് പറഞ്ഞു. യേശു ആ വാക്ക് കാര്യമാക്കാതെ പള്ളിപ്രമാണിയോട്: ഭയപ്പെടേണ്ട വിശ്വസിക്ക മാത്രം ചെയ്ക എന്ന് പറഞ്ഞു. (മാർക്കോസ് 5: 35,36)

മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 5-ാം അദ്ധ്യായം വളരെ നിസ്തുല്യങ്ങളായ ചിന്തകൾ അടങ്ങുന്ന ഒരു ഭാഗമാണ്. യേശുക്രിസ്തു ചെയ്ത അത്ഭുത പ്രവർത്തികളിൽ ശക്തമായ രക്ഷാസന്ദേശം ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മർക്കോസ് 5-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ തുടർമാനമായി 3 അത്ഭുത പ്രവർത്തികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ അദ്ധ്യായം ആരംഭിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് ഗലീലി കടൽ കൊടുങ്കാറ്റിൽ ഇളകി അവർ സഞ്ചരിച്ച പടക് മൂങ്ങുമാറായ പ്പോൾ യേശുക്രിസ്തു കാറ്റിനെയും കടലിനെയും ശാസിച്ച്

പ്രകൃതിയെ നിയന്ത്രിച്ച് ശാന്തത വരുത്തി. സൂഷ്മാവിന് മാത്രമെ പ്രപഞ്ചത്തെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊടുവാൻ കഴിയുള്ളൂ. തുടർന്ന് 5-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്ന മൂന്ന് പ്രത്യേക അത്ഭുതങ്ങൾ താൻ നിർവ്വഹിച്ചു. ഗതരേണരുടെ ദേശത്തെ ഭൂതഗ്രന്ഥനെ സൗഖ്യമാക്കി. 12 സംവത്സരം തീരാവ്യാധി പിടിച്ച സ്ത്രീയെ സൗഖ്യമാക്കി. ഒടുവിൽ ഇന്ന് നാം ചിന്തിക്കുവാൻ പോകുന്ന പള്ളിപ്രമാണിയായ യായിറൊസിന്റെ മകളെ മരണത്തിൽ നിന്നും ഉയർപ്പിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ താത്വിക നിലയുടെ ഒരു വശത്ത് താൻ മനുഷ്യവേഷം ധരിച്ച് മനുഷ്യന്റെ രക്ഷക്കായി മരണം വരിക്കുവാൻ വന്നുവെങ്കിലും അതേ താത്വിക നിലയുടെ മറുവശത്ത് താൻ സാക്ഷാൽ ദൈവം ആകുന്നു എന്നസത്യം കാണാം. ആകയാൽ പ്രകൃതിയുടെ മേലുള്ള അധികാരവും, സാന്താനെ മേലുള്ള അധികാരവും ഉള്ള ക്രിസ്തുവിനെ മർക്കോസ് വരച്ചുകാട്ടുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല ദേഹം, ദേഹി, ആത്മാവ് എന്നീ മൂന്ന് സത്തകൾ ചേർന്നതാണ് മനുഷ്യനെങ്കിൽ ദേഹത്തിന്റെ മേലും, ദേഹിയുടെ മേലും, ആത്മാവിന്റെ മേലും അധികാര നിർവ്വഹണം നടത്തുന്ന ദൈവപുത്രനെന്നാണ് മർക്കോസ് വരച്ചുകാട്ടുന്നത്.

മാത്രമല്ല മനുഷ്യൻ പരാജയപ്പെടുന്നിടത്ത് - മനുഷ്യന്റെ നിസ്സഹായ അവസ്ഥകളിൽ ദൈവം എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നും നമുക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കും. ആർക്കും സഹായിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത രംഗങ്ങളിലും ദൈവത്തിന് സഹായിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നതിന് സംശയമില്ല. നിങ്ങളുടെ ആത്മിക ജീവിതം ഒരു പരാജയമാണെങ്കിൽ അതിനെ ഒരു വിജയം ആക്കി തീർക്കുവാൻ കർത്താവിന് കഴിയും.

മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 5-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 3-ാം ഭാഗത്തിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ വീണ്ടും ക്ഷണിക്കുന്നു. കർത്താവും ശിഷ്യന്മാരും ഗലീല കടൽ കടന്ന് അക്ക

രെപ്പോയി ഗതരേനരുടെ ദേശത്തെ ശുശ്രൂഷകൾക്കുശേഷം
 വീണ്ടും ഇക്കരക്ക് വന്നു. അനേകം പേർ കർത്താവിനെ എതി
 രേൽക്കുവാൻ കടൽ കരയിൽ ഓടിക്കൂടി. അവരുടെ കൂട്ട
 ത്തിലാണ് പള്ളി പ്രമാണിയായ യായിറോസ് വന്നത്.
 അദ്ദേഹം തന്റെ ആവശ്യം ക്രിസ്തുവിനെ അറിയിച്ചു തന്റെ
 പ്രിയ മകൾ മരണാസന്നയായി കിടക്കുന്നു. കർത്താവ് കടന്ന്
 വന്ന് രക്ഷിക്കണം. ഇതായിരുന്നു ആവശ്യം. യായിറോസ്
 വീട്ടിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്ന സമയം തന്റെ മകൾ രോഗ
 ത്തിന്റെ ഗുരുതരാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. പക്ഷെ അവൾ മരി
 ച്ചിട്ടിലായിരുന്നു. യായിറോസ് സമീപിച്ച വൈദ്യന്മാരെല്ലാം
 അദ്ദേഹത്തെ കൈവിട്ടുകാണും. വൈദ്യശാസ്ത്രം പരാജയ
 പ്പെട്ടു നിന്ന നിമിഷങ്ങൾ കണ്ണിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം
 ഭവനത്തിൽ നിന്നും ക്രിസ്തുവിനെ അന്വേഷിച്ച് ഇറങ്ങിയോ
 ടിയത്. യായിറോസിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ ദയനീയ സ്ഥിതി
 നോക്കുക. ഒരു വശത്ത് വൈദ്യന്മാർ നിസ്സഹായരായി പിൻമാ
 റുന്നു. മറുഭാഗത്ത് ഒരു പൈതൽ മരണത്തോട് മല്ലടിക്കു
 ന്നു. അതീവ സങ്കടത്തിലും ആശങ്കയിലും കഴിയുന്ന മാതാ
 പിതാക്കൾ. അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വാക്കുൾ ഇല്ലാതെ
 യാകുന്ന അയൽക്കാരും ബന്ധുക്കളും.

ലോകത്തിൽ നിങ്ങളെ ആർക്കും സഹായിക്കാൻ
 കഴിയാത്ത ഒരു സ്ഥിതി സംജാതമായാലും അന്തരീക്ഷം മുഴു
 വനും കാർമ്മേഘം കൊണ്ട് ഇരുൾ വ്യാപിച്ചിരുന്നാലും പ്രത്യാ
 ശയുടെ ദൈവിക കിരണം ആർക്കും നിക്ഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല
 എന്ന് നാം ഓർക്കുക. യായിറോസിന് ഒരു കാര്യം മനസ്സി
 ലായി എന്റെ മകളെ ക്രിസ്തുവിന് രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും.
 അവൻ മറ്റുള്ളവരോട് തിരക്കിയപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു
 കാണും കർത്താവും ശിഷ്യന്മാരും ഗലീലി കടൽ കടന്ന്
 അക്കരക്ക് പോയിരിക്കുന്നു എന്ന്. എന്നാൽ തുടർന്ന് താൻ
 അറിയുന്ന വാർത്ത കർത്താവ് ഇക്കരേക്ക് മടങ്ങി വന്നിരി

കുറന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ക്ഷണത്തിൽ താനും ക്രിസ്തുവിനെ എതിരേൽക്കുവാൻ ഓടി. താൻ വീട്ടിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ പ്രിയ മകളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഒന്നുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടും. താൻ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ ജീവനോടെ അവളെ കാണുവാൻ കഴിയുമോ എന്ന ആശങ്ക തന്നിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടും. ഗലീലി കടൽത്തീരത്ത് യായിറൊസ് കർത്താവിനെ കണ്ടുമുട്ടി. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ ചുറ്റും ഒരു പുരുഷാരം തന്നെയുണ്ട്. പുരുഷാരത്തെ തിരിക്കിമാറ്റി കർത്താവിന്റെ സവിധ്യെ എത്തി അവൻ തന്റെ ആവശ്യം അറിയിച്ചു. “കർത്താവേ വേഗം എന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് വരണം. എന്റെ കുഞ്ഞുമകൾ അത്യോസനനിലയിൽ കിടക്കുന്നു.”

പ്രിയസ്നേഹിതരെ നമ്മുടെ ജീവൻ എത്ര നിസ്സാരമാണ്. ഏതു നിമിഷവും ഇല്ലാതാകാവുന്ന ഒരു ആവി മാത്രം. നമ്മുടെ ജീവൻ വില നൽകി നില നിർത്തുവാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സമീപത്തേക്ക് നാം കടന്നു വരിക.

യായിറൊസ് കർത്താവിനോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ ആണ് മറ്റൊരു സംഭവം അതിന്റെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടാകുന്നത്. അത് 12 സംവത്സരം തീരാവുറയി പിടിച്ച ഒരു സ്ത്രീ സൗഖ്യത്തിനായി വരുന്ന സാഹചര്യം ആണ്. കർത്താവ് അവൾക്ക് വേണ്ടി അല്പസമയം ചിലവിടുന്നു. ഒരു പക്ഷേ ആ സമയ ദൈർഘ്യത്തിനുള്ളിൽ തന്നെയാകാം യായിറൊസിന്റെ മകൾ മരിക്കുന്നത്.

35-ാം വാക്യത്തിൽ മാനുഷികമായി നിരാശയുടെ വാക്കുകളാണ് കാണുന്നത്. പ്രതീക്ഷകൾ അസ്തമിക്കുന്നതായി തോന്നാവുന്ന വാക്കുകൾ. യായിറൊസിന്റെ ഒരു ദാസൻ ഓടിവന്നു പറയുന്നു. “ഗൂരുവിനെ ഇനി അസഹ്യപ്പെടുത്തരുത് നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി.” ഒരു നിമിഷം എങ്കിലും യായിറൊസ് പകച്ചുപോയി കാണും. ഒരു പക്ഷേ

അവൻ ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചുകാണും; തന്നാൽ കഴിയുന്നവേ ഗത്തിൽ കർത്താവിന്റെ അരികിലേക്ക് താൻ ഓടിയെത്തിയതാണ്. മറ്റുചില ശുശ്രൂഷകൾക്ക് കർത്താവ് സമയം കണ്ടെത്തിയതുകൊണ്ടാകാം തന്റെ മകൾ മരിക്കേണ്ടിവന്നത്.

ഒരു പക്ഷെ ലോകം പറയും നിങ്ങൾ രക്ഷക്കായി താമസിച്ച് പോയി എന്ന്. പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നതിലും ഭീകരമാണെന്ന് സാത്താൻ പറഞ്ഞേക്കാം. ഇനി ദൈവത്തെ അന്വേഷിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല എന്ന് ഒരു പക്ഷെ മനസ്സും മന്ത്രിച്ചേക്കാം. പക്ഷെ താമസിച്ച് പോയി എന്ന് നമുക്ക് തോന്നുമ്പോഴും യേശുക്രിസ്തു തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ താമസിക്കുന്നില്ല. വചനം പറയുന്നത് "അവൻ എല്ലാം നന്നായി ചെയ്യുന്നവൻ" എന്ന് അത്രെ.

യായിരൊസിന്റെ മകൾ അത്യാസന്ന നിലയിൽ ആയിരുന്നു. രക്ഷിപ്പാൻ കഴിവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടും നിരാശമാത്രം ഫലമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങൾ ആത്മരക്ഷക്ക് വേണ്ടി കഴുവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടും നിരാശമാത്രം ബാക്കിയായിട്ടുള്ളവർ കണ്ടേക്കാം. അങ്ങനെയുള്ളവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ അരികിലേക്ക് വരട്ടെ. മനുഷ്യൻ സമയം കഴിഞ്ഞുവെന്ന് തോന്നുമ്പോഴും ദൈവത്തിന് സാധ്യതയുണ്ട് എന്നറിയുക. ഗുരുവിനെ ഇനി അസഹ്യപ്പെടുത്തരുത് എന്ന് പറയുന്ന യായിരൊസിന്റെ ദാസൻ. ക്രിസ്തു ഗുരുവാണ് എന്നാൽ ഗുരു മാത്രം അല്ല. ഗുരുവായി മാത്രം കാണുന്നവർ അമാനുഷികമായി ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ ദാസൻ ക്രിസ്തുവിനെ ഗുരുവിനെക്കാൾ ഉപരി ദൈവവും കർത്താവുമായി കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ യായിരൊസിനോട് ഇങ്ങനെ പറയുമായിരുന്നു. 'നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി എന്നാലും കർത്താവ് കടന്നുവന്നാൽ അവളെ മരണത്തിൽ നിന്നും ഉയിർപ്പിക്കും എന്ന്. ലോകം ഇന്നും ഒരു പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുമാത്രമാണ് ക്രിസ്തുവിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

ഗുരുവായി, വിപ്ലവകാരിയായി, ചരിത്രപുരഷനായി, രക്തസാക്ഷിയായി മാത്രം മനസ്സിലാക്കുന്നവർ. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവവും, കർത്താവും, രക്ഷിതാവുമായി കാണുന്നത് സർഗ്ഗത്തോളം ഉന്നതമായ വ്യത്യസ്ത അനുഭവം ആണ്.

36-ാം വാക്യത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നത് “യേശു ആ വാക്ക് കാര്യമായി എടുക്കാതെ” എന്നാണ്. ആ ദാസൻ പറഞ്ഞ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്ന വാക്കുകൾ കാര്യമായിട്ടെടുക്കാത്ത ക്രിസ്തു. ഒരു നിമിഷം മറിച്ചു ചിന്തിക്കുക ! യേശു ആ വാക്ക് കാര്യമായി എടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ യായിറൊസിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്താകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ യേശു ആ വാക്ക് കാര്യമായി എടുത്തില്ല. കാരണം ബൈബിൾ പറയുന്നു. “അവൻ നമ്മുടെ പ്രകൃതി അറിയുന്നു; നാം പൊടി എന്ന് അവൻ ഓർക്കുന്നു.” നമ്മെ മണ്ണിൽ നിന്നും എടുത്തതാണെന്നറിയുന്ന കർത്താവ്, നമ്മുടെ ആഗ്രഹം ഈ മണ്ണിൽ മാത്രമാണെന്നും വിണ്ണിന് അപ്പുറത്തേക്ക് നോക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിവില്ല എന്നും അറിയുന്ന കർത്താവ്. നമ്മുടെ നിസ്സാരത ഗ്രഹിക്കുന്ന കർത്താവ് ആ വാക്കുകൾ കാര്യമാക്കിയില്ല. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ദൈവം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്രമാത്രം ദീർഘക്ഷമ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഓർക്കുക.

ദാസന്റെ വാക്കിൽ പരിഭ്രാന്തനായിത്തീർന്ന യായിറൊസിനോട് കർത്താവ് പറയുന്ന ധൈര്യത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. “ഭയപ്പെടേണ്ട, വിശ്വസിക്ക മാത്രം ചെയ്യുക” ഭയപ്പെടാതിന്റെ വാക്കുകൾ ഒരു പക്ഷെ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ ദൈവം എക്കാലവും ധൈര്യത്തിന്റെ വാക്കുകൊണ്ട് തന്റെ മക്കൾക്ക് നൽകുന്നത്. “ഭയപ്പെടേണ്ട വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്യുക.” ഭയം അല്ല ഇപ്പോൾ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകേണ്ട വികാരം. കർത്താവ് സമീപത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ നിനക്ക് ഭയപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാമീപ്യം

അടുത്ത് അറിയുന്ന നിമിഷം ഭയം നമ്മളെ വിട്ട് ഓടിപ്പോകും. 'ഭയപ്പെടേണ്ട' എന്ന് അരുളിച്ചെയ്ത കർത്താവിന്റെ വാക്ക് അതിമഹത്തായതാണ്. ദൈവം ഒരു വ്യക്തിയുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ ആദ്യം അരുളിച്ചെയ്യുന്ന വാക്കാണ് അത്. പഴയ നിയമപിതാക്കന്മാർ, പ്രവാചകന്മാർ, അപ്പൊസ്തലന്മാർ എല്ലാം കേട്ടിട്ടുള്ള ധൈര്യത്തിന്റെ ഈ വാക്ക് ഇപ്പോൾ യായി റൊസിനും കേൾക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടായി. "ഭയപ്പെടേണ്ട" എന്ന വാക്കിൽ ഉപരിയായി എന്തുവേണം ഇന്ന് നമുക്കും. "ഭയപ്പെടേണ്ട, വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്യുക". വിശ്വസിക്കമാത്രം, അതുമാത്രമെ കർത്താവ് നമ്മളിൽ നിന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. നാം അത്രമാത്രം ചെയ്താൽ മതി. ക്രിസ്തുവിൽ അർപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത എത്ര ഉന്നതമാണ്. വിലപിടിപ്പുള്ള രത്നങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് ഒരു മൺകൂടത്തിലാണെങ്കിലും അത് ഒരുവനെ സമ്പന്നതയിലേക്ക് നയിക്കുംപോലെ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിൽ ക്രിസ്തു ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു നമ്മെ സ്വർഗ്ഗത്തോളം കൊണ്ടെത്തിക്കും.

ഇതാണ് കർത്താവ് യായിറൊസിനോട് പറഞ്ഞത്. "ഭയപ്പെടേണ്ട, വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്യുക". ക്രിസ്തുവാണ് ജീവദായകൻ. നമ്മിൽ നിന്നും വിശ്വാസം ഒന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കർത്താവ് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.

ഒടുവിൽ കർത്താവ് ശിഷ്യരുമായി യായിറൊസിന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും അത് ഒരു മരണഭവനമായി തീർന്നു. അവിടെ കൂടിയിരുന്നവർ യായിറൊസിനെ കുറിച്ച് 'നിർഭാഗ്യവാൻ' എന്നുപറഞ്ഞു കാണും. കർത്താവിനെ സഹായത്തിനായി വിളിക്കുവാൻ പോയ യായിറൊസ് നിരാശയോടെ മടങ്ങിവരും എന്നാകാം പലരും ധരിച്ചത്.

38-ാം വാക്യത്തിൽ 'ആരവാരവും വളരെ കരഞ്ഞു

വിലപിക്കുന്നവരേയും കണ്ടു' എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ആ വീട്ടിലേക്കാണ് ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും, യായിറോസുമായി കടന്നു ചെന്നത്. പ്രിയപ്പെട്ടവരെ, നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നത്തിൽ ലോകത്തിനും ഇത്രമാത്രമെ ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ആരവാരവും, കണ്ണൂനീരും മാത്രം. സഹതാപത്തിനു മാത്രം ഇടം കണ്ടെത്തുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് നമുക്ക് ചുറ്റും. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യേകതയെക്കുറിച്ച് എബ്രായ ലേഖനത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്: അവൻ നമ്മുടെ പ്രായസങ്ങളിൽ സഹതാപിക്കുന്നവൻ മാത്രമല്ല സഹായിപ്പാനും കഴിയുന്നവൻ ആകുന്നു. എന്നത്രെ. മറ്റൊരു വാക്യം എബ്രായ ലേഖനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് ഉണ്ട്. അവൻ നമ്മെ പൂർണ്ണമായും രക്ഷിക്കുന്നവൻ അത്രെ, എന്നാണത്. പൂർണ്ണതയുള്ള രക്ഷിതാവ്, ഭാഗികമായി നമ്മെ കർത്താവ് രക്ഷിക്കയില്ല. അവൻ രക്ഷിച്ചാൽ അത് സമ്പൂർണ്ണമായിരിക്കും. അതിന്റെ പ്രയോജനം നിത്യത മുഴുവൻ നില നിൽക്കുന്നതുമായിരിക്കും.

കർത്താവ് ആ ഭവനത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കയറി. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന പലരും യേശുക്രിസ്തുവിനെ പരിഹസിച്ചു എന്നും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മരിച്ച ഈ ബാലയെ എന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും? അവർ പരിഹാസത്തോടെ ചോദിച്ചു.

ലോകത്തിൽ പരിഹാസം അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ നിലയിൽ നേരിട്ടവനാണ് ക്രിസ്തു. ജീവിതകാലത്തുമാത്രമല്ല മരണസമയത്തും കൂടി സാത്താന്റെ ക്രൂരമായ ഒരു ആയുധമായ പരിഹാസത്തെ ക്രിസ്തു നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്.

39-ാം വാക്യത്തിൽ യേശു അകത്തുകടന്നു എന്ന് കാണുന്നു. ആ ഭവനത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് മാത്രമല്ല ആ കൂട്ടി മരിച്ചുകിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്ക് കർത്താവ് പ്രവേശിച്ചു. മരണമുറിയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം. മരണമുറിയിലേക്ക് ജീവൻ

പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. മരണമുറിയിലേക്ക് സാക്ഷാൽ നിത്യ ജീവനാണ് ഇപ്പോൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഇത് മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രവും കൂടിയാണ്. പാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഹൃദയം മരണമുറിക്ക് സമാനമാണ്. മരണമാണ് അതിൽ വാഴുന്നത്. ക്ഷണികമായ ഈ ജീവിതം അവസാനിക്കുമ്പോൾ അത് നിത്യമരണമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഇന്ന് അങ്ങനെയുള്ള ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് ജീവനായ ക്രിസ്തു പ്രവേശിക്കട്ടെ. ക്രൂശിലെ മരണത്താൽ മരണത്തെ തോൽപ്പിച്ച ദൈവപുത്രൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വാഴട്ടെ. മരണം മാറി ജീവൻ ഹൃദയത്തിൽ വാഴട്ടെ

ഇവിടെ യായിറോസിന്റെ മകൾ മരിച്ചു കിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്ക് ക്രിസ്തു പ്രവേശിച്ചു. ഒരു ഭാഗത്ത് മരണം. മറുഭാഗത്ത് നിത്യജീവൻ, മരണവും നിത്യജീവനും നേർക്കുനേർ വന്നു നിൽക്കുന്നു. മരണത്തിന്റെ അധികാരിയായ സാത്താനെ തകർക്കുന്നവൻ യേശുക്രിസ്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മരണത്തിന് സ്ഥാനമില്ല. കാരണം അവൻ ജീവദായകൻ അത്രെ. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മരണം കേവലം ഉറക്കത്തിന് തുല്യമാണ്. തട്ടിവിളിക്കുമ്പോൾ എഴുന്നേൽക്കാവുന്ന നിദ്രമാത്രം.

ബൈബിളിൽ തെസ്സലോനിക്യ ലേഖനത്തിൽ കാലാന്ത്യത്തിലെ വിശുദ്ധരുടെ പുനരുദ്ധാനത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. “കർത്താവു താൻ ഗംഭീര നാദത്തോടും പ്രധാന ദൂതന്റെ ശബ്ദത്തോടും ദൈവത്തിന്റെ കാഹളനാദത്തോടും കൂടെ ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കുകയും, പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാരുപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും.”

യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഉള്ളത്തിൽ സ്വീകരിച്ചവർക്ക്

എത്ര അനുഗ്രഹീതമായ പ്രത്യാശ ആണ് വചനം നൽകുന്നത്. മരണം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം വേർപാട് എന്നാണ്. ആത്മാവ് ദൈവത്തിൽ നിന്നും എന്നേക്കുമായി വേർപെടുന്ന അവസ്ഥയാണ് പാപം മനുഷ്യന് സംജാതമാക്കിയത്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ മരണം മാറി പോകുന്നു. ഒരു ക്രിസ്തുവിശ്വാസിക്ക് മരണം നിത്യജീവനിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായുള്ള ഉറക്കം മാത്രമായാണ് വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്.

40-ാമത്തെ വാക്യത്തിൽ നാം കാണുന്നത് ക്രിസ്തു എല്ലാവരെയും ആ മുറിയിൽ നിന്നും പുറത്താക്കി എന്നാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് കർത്തവ്യമായി ഓഹരിയില്ല. “കുട്ടിമരിച്ചില്ല ഉറങ്ങുക അത്രെ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പരിഹസിച്ചവർക്ക് കർത്താവുമായി പങ്കില്ല. ഒടുവിൽ തന്റെ പ്രിയശിഷ്യർ മുഖവുമായി മരിച്ചു കിടന്ന കുട്ടിയുടെ അടക്കലേക്ക് ചെന്നു. 4-ാം വാക്യം പറയുന്നത് കർത്താവ് കുട്ടി കിടക്കുന്ന ഇടത്തേക്ക് ചെന്നു എന്നാണ്. ഇതാണ് ദൈവസ്നേഹം. ക്രിസ്തു കുട്ടിയുടെ അടക്കലേക്ക് ചെന്നു. കാരണം നിർജീവ അവസ്ഥയിൽ ആ പൈതലിന് കർത്താവിന്റെ അടക്കലേക്ക് വരുവാനുള്ള കഴിവില്ല.

ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ മഹാപ്രദർശനം ആകുന്നു ഇത്. ദൈവം നമ്മെ തേടി ലോകത്തിലേക്ക് വന്നു. നാം ദൈവത്തെ തേടിയില്ല. കാരണം പാപം നമിത്തം മനുഷ്യരാശി നിർജീവതയിൽ ആയിരുന്നു. നാം ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തിയതല്ല. പകരം ദൈവം ക്രിസ്തുവിലൂടെ നമ്മെ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു. ഈ സുവിശേഷ സത്യങ്ങൾ ഈ ഭാഗത്ത് പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്.

എന്തുകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തു ലോകത്തിലേക്ക് വന്നു? നമുക്ക് സ്വയമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവരായിരുന്നതുകൊണ്ടെന്നാണ് വചനം പറയുന്നത്. ക്രിസ്തു

തന്റെ ജീവൻ നൽകി നമ്മെ വീണ്ടെടുത്ത് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുവാൻ സ്വർഗ്ഗ മഹിമകൾ വിട്ട് ഭൂമിയിലേക്ക് വന്നു. മരണമുറിയിലെ നിത്യജീവന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം. ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടി ആ ആത്മീകസത്യം വിശദീകരിക്കട്ടെ. ക്രിസ്തുയേശു പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ ലോകത്തിലേക്ക് വന്നു. ബൈബിളിൽ തിമമെമെയൊസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ അങ്ങനെയാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യനായി ക്രിസ്തു കടന്നുവന്നു. പാപം ഒഴികെ മനുഷ്യനായി വന്നു എന്നതാണ് മറ്റു മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ക്രിസ്തുവിനെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നത്. തന്റെ പാപമില്ലാത്ത ശരീരത്തിൽ സർവ്വലോകത്തിന്റെയും പാപം ഏറ്റെടുത്ത് അത് ചുമന്നൊഴിപ്പാൻ മതിയായ പ്രയാശ്ചിത്തകൃത്യം ക്രൂശിൽ നിർവ്വഹിച്ച്, മർത്യർക്ക് ജീവൻ നൽകി. ഈ ബൈബിൾ സത്യം ഇവിടെ പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്.

ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ സുവാർത്ത ഇന്ന് ലോകമെങ്ങും മനുഷ്യന്റെ കാതുകളിൽ ദൈവം എത്തിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ അത് പ്രവേശിച്ച് ഒരു ആത്മീക രൂപാന്തരത്തിന് ഇട വരുത്തുന്നു.

മരിച്ചുകിടന്ന യായിറൊസിന്റെ മകളുടെ അടുക്കലേക്ക് ക്രിസ്തു ചെന്നു. അതിനുശേഷം താൻ ഉച്ചരിച്ചു. “തലീമാകുമി”. സിറിയക് ഭാഷയിലുള്ള ആ വാചകത്തിന്റെ അർത്ഥം ബാലൈ എഴുന്നേൽക്ക എന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് കൽപ്പിക്കുന്നു. എന്നത്രെ. സൃഷ്ടാവായ കർത്താവിന്റെ മുന്നിൽ മരണത്തിന് സ്ഥാനമില്ല.

ഇന്ന് ഈ ശബ്ദം നിങ്ങളുടെ കാതിൽ മന്ത്രിക്കട്ടെ. പാപത്തിന്റെ നിർജ്ജീവതയിൽ നിന്നും ജീവനിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുക. പാപത്തിൽ നിന്നും മരണത്തിൽ നിന്നും ഏതു മനുഷ്യനെയും ഉണർത്തുവാനും ഉയിർത്തുവാനും ക്രിസ്തു വിനുകഴിയും. ക്രൂശിൽ ക്രിസ്തു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചതായി

നാം കാണുന്നു. ലോകത്തെ പാപത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന ശബ്ദം. ഇന്ന് ഓരോരുത്തർക്കായി വ്യക്തിപരമായി പാപമോചനവും, വീണ്ടെടുപ്പും ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നും പ്രാപിക്കാം.

നാം ആയിരിക്കുന്ന ഇടത്തേക്ക് കടന്നുവന്ന ദൈവപുത്രൻ. ക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിലേക്ക് കടന്നു വന്നില്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ ജീവൻ പ്രാപിക്കുവാൻ നമുക്ക് മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ നിർജ്ജീവതയിലും, നിസ്സഹായാവസ്ഥയിലും നമുക്ക് ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് നീങ്ങുവാൻ കഴിയാതിരിക്കെ നമ്മുടെ സവിധത്തിലേക്ക് കടന്നു വന്ന രക്ഷകൻ.

യായിരൊസിന്റെ മകൾ മരിച്ച ദിവസം മറ്റനേകരും ആ പട്ടണത്തിൽ മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നും അവർക്ക് ഒരു സഹായം ആവശ്യമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവർ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയില്ല. എന്നാൽ യായിരോസ് ആവശ്യക്കാരനായിരുന്നു. അതുമാത്രമാണ് ആ ഭവനത്തിൽ അനുഗ്രഹ കാരണമായി തീർന്നത്

നമ്മുടെ രക്ഷക്ക് വേണ്ടി നിവർത്തിക്കേണ്ട സകലവും സ്വർഗ്ഗം പൂർത്തീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. നാം ആവശ്യക്കാരനാകുക എന്ന മനോഭാവം മാത്രമെ രക്ഷക്കായി നമ്മിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതുള്ളൂ. ഒരു വ്യക്തി കൈവിടപ്പെട്ടുപോകുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്തം ആ വ്യക്തിക്ക് മാത്രമാണ്.

മരണമുറിയിലേക്ക് നിത്യജീവനായ ക്രിസ്തുവിനെ ക്ഷണിക്കുക. മരണം മാറി ജീവൻ നിങ്ങളിൽ വാഴട്ടെ. യായിരോസ് തന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് കർത്താവിനെ ക്ഷണിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുക. വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി ഹൃദ

യത്തിൽ നടക്കട്ടെ.

നാം വായിച്ച ഭാഗത്ത് ഒരുവിലായി എഴുതിയിരിക്കുന്നത് "ബാല ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു" എന്നാണ്. രക്ഷ ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് പ്രാപിക്കാവുന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം അതിന്റെ ക്രിയ ചെയ്യുന്നത് അതിവേഗത്തിൽ ആയിരിക്കും. ആ രക്ഷ ഒരിക്കലായിട്ടുള്ളതും എന്നേക്കുമായതും ആയിരിക്കും. "ഭയപ്പെടേണ്ട വിശ്വസിക്ക മാത്രം ചെയ്യുക".

4

പരീശനും ചുങ്കക്കാരനും

“തങ്ങൾ നീതിമാന്മാർ എന്ന് ഉറച്ച് മറ്റുള്ളവരെ ധിക്കരിക്കുന്ന ചിലരെക്കുറിച്ച് അവൻ ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ : രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ദൈവാലയത്തിൽ പോയി; ഒരുത്തൻ പരീശൻ, മറ്റവൻ ചുങ്കക്കാരൻ” (ലൂക്കോസ് 18: 9-14)

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള അത്ഭുത പ്രവർത്തികളിലും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉപമകളിലും ആത്മരക്ഷയുടെ സന്ദേശമുണ്ട്. മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ് യോഹന്നാൻ എന്നീ നാല് സുവിശേഷകന്മാരാണ് യേശുവിന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. നാല് വീക്ഷണകോണുകളിലൂടെയാണ് അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ദൈവശ്വാസീയമായ ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിലാണ് അവർ എത്തിച്ചേരുന്നത്. ക്രിസ്തു തന്റെ ഐഹിക ജീവിതകാലത്ത് ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളും പ്രഭാഷണങ്ങളും വിവരിച്ച ശേഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണ അടക്കെ പുനരുദ്ധാനത്താൽ മാനവരാശിക്ക് കൈവരുവാൻ പോകുന്ന രക്ഷയുടെ അനുഗ്രഹം പറഞ്ഞവ സാന്നിപ്പിക്കുന്നത് ഒരേ വിധം തന്നെയാണ്.

ഇന്ന് യേശുക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു ഉപമയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അതിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക അർത്ഥം വിവരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ നിസ്തുല്യത എന്നു പറയുന്നത് അതിന്റെ ലാളിത്യമാണ്. മനുഷ്യൻ ഏറ്റവും ഗഹനവും പ്രയാസമുള്ള ആദ്ധ്യാത്മിക വിഷയങ്ങളെ ഏറ്റം ലളിതമായി ആർക്കും മനസ്സിലാക്കുന്ന വിധമാണ് ക്രിസ്തു അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

അതിന്റെ പ്രധാന കാരണം സ്വർഗ്ഗീയ സത്യങ്ങൾ ആർക്കും മറഞ്ഞിരിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നതുതന്നെ. എങ്ങനെ ഒരു മനുഷ്യൻ പാപക്ഷമ കണ്ടെത്താം? ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ചോദ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന് അതാണ്. എങ്ങനെ ഒരു മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ കണ്ടെത്താം?

അനേക സത്യാന്വേഷികൾ ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാൻ അലയുന്നവരാണ്.

എന്നാൽ ഇതിനെല്ലാം ആധികാരികമായി ക്രിസ്തു മറുപടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള മറുപടികളിൽ പലതും ഉപമകളുടെ രൂപത്തിലാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും. യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അനേക ഉപമകളിൽ നിന്നും ഇവിടെ ചിന്തിക്കുന്നത് പരീശന്റെയും ചൂങ്കക്കാരന്റെയും ഉപമയാണ്.

എന്താണ് പരീശന്റെ പ്രത്യേകത? പരീശൻ ദൈവിക ന്യായപ്രമാണം പ്രത്യേകാൽ പഠിക്കുന്നവനാണ്. വേഷത്തിൽ, ഭാവത്തിൽ, സംസാരത്തിൽ എല്ലാം സാമാന്യജനത്തേക്കാൾ വ്യത്യസ്തൻ. ആത്മീകതയിൽ ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തുന്നു എന്ന് സമൂഹ മദ്ധ്യേ കാണപ്പെടുന്നവർ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവർ സാധാരണക്കാരിൽ നിന്നും വേർപട്ട ഒരു ജീവിത ശൈലി സ്വീകരിച്ചുവന്നു. ഒരു വേദ പണ്ഡിതനായിട്ടും ആത്മീകഗുരുവായിട്ടും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നാവുന്ന ഭക്തിയുടെ ഭാവം പരീശനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. താഴെത്തട്ടിൽ ഉള്ള

വരുമായി അവർ അധികം ഇടപഴകാറില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് പരീശന്മാർ എന്ന ഒരു വിഭാഗം യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ അവരെ തന്നെ നീതിമാന്മാർ എന്ന് ഗണിച്ചു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവകാശമാക്കുവാൻ മറ്റാരേക്കാളും യോഗ്യർ തങ്ങൾ തന്നെ എന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തു അവരുടെ ഉള്ള അറിയുന്നവനായിരുന്നു. ബാഹ്യമായി കാണുന്ന ആത്മീകതയോ, ഭക്തിയോ അവരുടെ ഹൃദയത്തിലില്ല എന്ന് കർത്താവ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവർ എന്ന് തോന്നാവുന്ന ചിലർക്കെങ്കിലും ഉള്ളിൽ ദൈവം പോലും ഇല്ല എന്ന് ക്രിസ്തു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

അടുത്തത് ഒരു ചുങ്കക്കാരനാണ്. സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റവും നിന്ദിതനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നവൻ. കരം പിരിക്കുന്നവൻ എന്ന നിലയിൽ മറ്റുള്ളവരാൽ വെറുക്കപ്പെടുന്നവൻ. ജീവിതത്തിന്റെ താഴ്ന്ന തലങ്ങളിലൂടെ പലപ്പോഴും സഞ്ചരിച്ച് പാപപങ്കിലമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന വ്യക്തി.

ഈ വിധം രണ്ടു വ്യക്തികളെയാണ് ക്രിസ്തു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. നമ്മെ കർത്താവ് വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ഈ രണ്ടു വിഭാഗത്തിൽ ഏതിൽ നാം ഉൾപ്പെടും എന്ന് ഇന്ന് ഗൗരവത്തോടെ തന്നെ ചിന്തിക്കുക. പരീശനും ചുങ്കക്കാരനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ ആരാണ് യഥാർത്ഥമായി മാനസാന്തരപ്പെട്ടത്. ആരുടെ പാപങ്ങളാണ് സ്വർഗ്ഗത്താൽ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടത്, ആരാണ് നിത്യജീവൻ സ്വായത്തമാക്കിയത്. ഈ രണ്ട് പേരും ഇന്നും രണ്ടു കൂട്ടരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹത്തിലേക്ക് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കൂട്ടർ. ന്യായവിധിക്കായി കൈവിടപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു കൂട്ടർ. ചിന്തിക്കുക നാം ഇതിൽ ഏതു കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നു?

പരീശന്റെയും ചുങ്കക്കാരന്റെയും ഉപമ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. “ രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ വേണ്ടി ദൈവാലയത്തിലേക്ക് പോയി” രണ്ട് മനുഷ്യർ എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഈ ഉപമയും ആരംഭിക്കുന്നത്. സൂഷ്ടിയുടെ വിവരണം മുതൽ നമുക്കത് കാണുവാൻ കഴിയും. ക്രിസ്തുവിന്റെ മിക്ക ഉപമകളും ഇങ്ങനെ രണ്ടായി തരം തിരിച്ചു തന്നെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ധനവാസനും ലാസനും എന്ന ഉപമ, വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ മുടിയൻ പ്ര്യത്രന്റെ ഉപമ അങ്ങനെ ഒട്ടുവളരെ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുവാൻ കഴിയും.

ഇവിടെ പാപിയെത്തന്നെ രണ്ടായി തരം തിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ രണ്ടുപേരും പാപികളാണ്. എന്നാൽ മനസാന്തരപ്പെടുന്ന പാപിയുണ്ട്. മാനസാന്തരം ആവശ്യമില്ലാത്ത പാപിയുണ്ട്. പാപബോധം വന്ന് പാപക്ഷമ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പാപിയുണ്ട് പാപബോധം വരാതെ പാപക്ഷമ പ്രാപിക്കാത്ത പാപിയുണ്ട്. രക്ഷക്കായി ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചാശ്രയിക്കുന്ന പാപിയുണ്ട്. രക്ഷക്കായി ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചാശ്രയിക്കാത്ത പാപിയുമുണ്ട്.

രണ്ടുപേർ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ദൈവാലയത്തിലേക്ക് പോയി. രണ്ടുപേർ ഒരേ ആവശ്യത്തിനായി പോയി. രണ്ടുപേർ ഒരേ സ്ഥലത്തേക്ക് തന്നെയാണ് പോകുന്നത്. രണ്ടുപേരും ഒരേ സമയത്താണ് പോകുന്നതും. ബാഹ്യമായി പല സാമ്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇന്ന് ഈ സന്ദേശം കേൾക്കുന്നവരും അങ്ങനെ തന്നെയാണ്. ബാഹ്യമായ സാമ്യങ്ങൾ പലതും കണ്ടേക്കാം. എന്നാൽ ഈ സന്ദേശം അവസാനിക്കുമ്പോൾ ഏവരും ദൈവഭാഗത്തു മാത്രം കാണപ്പെടണം എന്നാണ് സ്വർഗ്ഗം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

അവർ രണ്ടുപേരും ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനാണ് കടന്നു വന്നത്. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ദൈവാലയത്തിൽ പോകുന്നതും

ബാഹ്യമായി ഏറ്റം നല്ലതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ദൈവം ഹൃദയത്തെ ശോധന ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളത് നാം ഒരിക്കലും മറന്നുപോകരുത്. പരീശനും, ചുങ്കക്കാരനും ഈ രണ്ടുപേരും ദൈവവിശ്വാസികളും ആണ്. ഇതിൽ ഒരാൾ നിരീശ്വരവാദിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവാലയത്തിൽ പോകയില്ലായിരുന്നു. ദൈവവിശ്വാസി ആയിരിക്കുന്നതും നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ ബാഹ്യമായി ദൈവവിശ്വാസിയുടെ വേഷം മാത്രം ധരിച്ച് ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണം ചിലതു കാണിക്കുന്ന തല്ല യഥാർത്ഥ ദൈവവിശ്വാസം എന്ന മുന്നറിയിപ്പ് അതിശക്തമായി കർത്താവ് ഇവിടെ നൽകുന്നു.

ഈ ഉപമയിൽ കർത്താവ് പറയുന്നത് ഒരു ദൈവാലയ പശ്ചാത്തലമാണ്. ന്യായമായും യരുശലേം ദൈവാലയം തന്നെ ആയിരിക്കാം. അതിനും ചില പ്രത്യേകതകൾ നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും യഹൂദന് ദൈവാലയം എന്ന പേരിൽ ഈ ഭൂമുഖത്ത് ഒരെണ്ണമെ നിർമ്മിക്കുവാൻ അനുവാദമുള്ളു. അത് യരുശലേമിൽ മാത്രം. പിന്നീടവർ ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി ചിതറി പോയപ്പോൾ 'സിനഗോഗുകൾ' അഥവാ പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങൾ അതാതു സ്ഥലങ്ങളിൽ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു.

ആദ്യമായി യരുശലേം ദൈവാലയം പണിതത് ദാവീദ് രാജാവിന്റെ മകനായ ശലോമോൻ ആയിരുന്നു. ബി.സി. 957 - ൽ പണിത ആ ദൈവാലയം പല കാലഘട്ടങ്ങളിലും ശത്രുക്കളാൽ നശിക്കപ്പെട്ടും പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ടും വന്നു. ബി.സി. 54 - ൽ വീണ്ടും നശിക്കപ്പെട്ട ആ ദൈവാലയം ഹെരോദാ രാജാവ് 46-വർഷങ്ങളോളം എടുത്ത് പുനർ നിർമ്മിച്ചു. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നത് ഈ ദൈവാലയം ആയിരുന്നു. എ.ഡി. 70-ൽ റോമൻ സൈന്യത്താൽ നശിക്കപ്പെടും വരെ ആ ആലയം നിലനിന്നിരുന്നു.

ഇനി ഈ ഉപമയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ ദൈവാ

ലയം മനസ്സിലാക്കേണ്ടി ഇരിക്കുന്നു. ഈ ദൈവാലയത്തിന്റെ ആദ്യ സമർപ്പണം ശലോമൊൻ നടത്തുന്നതിന്റെ വിവരണം രാജാക്കന്മാരുടെ ഒന്നാം പുസ്തകം 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിലുണ്ട്. അവിടെ ശലോമൊൻ കഴിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാ വാചകങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. “ജനം ഈ ആലയത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്ന് പാപബോധത്താൽ നിന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ നീ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ആ പ്രാർത്ഥനകേട്ട് അവരുടെ പാപം ക്ഷമിച്ച് നീതീകരിക്കണം” എന്നാണ്.

കർത്താവ് ഈ ഉപമയുടെ ഒടുവിൽ അതേ വാക്ക് ചുങ്കക്കാരനെക്കുറിച്ച് ഉപയോഗിക്കുന്നത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. “അവൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി അവന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

ഇതാ രണ്ടു പേർ ദൈവാലയത്തിലേക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പോകുന്നു. പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന കർത്താവ് അവരെ സൂക്ഷ്മമായി വീക്ഷിക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ പോകുന്നു. അവരുടെ ഉള്ളിന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ അളക്കുവാനായി തുടങ്ങുന്നു.

ആദ്യം പരീശന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണ്. പരീശൻ കടന്നുവരുന്നതുതന്നെ മനുഷ്യരുടെ മുന്നിൽ വിളങ്ങുവാനാണ്. കാഴ്ചയിലുള്ള തന്റെ ഭക്തിഭാവം മനുഷ്യരുടെ മുന്നിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തി. ദൈവം തന്നെ എങ്ങനെ കാണുന്നു എന്ന് ഒട്ടും ചിന്തിക്കുന്നില്ല. പരീശൻ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അധരം തുറക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഹൃദയം തുറക്കുന്നില്ല. ദൈവം നോക്കുന്നത് ഹൃദയങ്ങളെയാണ്. ദൈവത്തിന് ആവശ്യവും നമ്മുടെ ഹൃദയമാണ്. സാത്താൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കാത്തതും നമ്മുടെ ഹൃദയം ദൈവത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ്. നാം പണമോ, മറ്റെന്തെങ്കിലുമോ ദൈവത്തിന് കൊടുക്കുന്നതിൽ സാത്താൻ തടസ്സം നിക്ഷേപമെന്നില്ല, എന്നാൽ ഹൃദയം ദൈവത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന

തിലാണ് സാത്താൻ ശക്തമായി എതിർക്കുന്നത്.

പരീശൻ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ “ദൈവമെ” എന്നു വിളിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിസ്തു അവിടെ പറയുന്നത് അവന്റെ പ്രാർത്ഥന തന്നോടുതന്നെ ആയിരുന്നു എന്നാണ്. കാരണം പരീശന്റെ ദൈവം പരീശൻ തന്നെയാണ്. അവന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വൻ അവൻ തന്നെയാണ്. ‘സ്വയം’ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയത്തിൽ ദൈവത്തിന് പിന്നെ സ്ഥാനമില്ല. 11-ാം വാക്യത്തിൽ അതു വ്യക്തമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ദൈവമെ എന്നു പേരിന് വിളിക്കുന്നു. പക്ഷെ സ്വയം ഉയർത്തുന്ന പരീശൻ. തുടർന്ന് പരീശന്റെ അവകാശവാദങ്ങൾ ആണ്. ഇന്ന് എത്രയോ പ്രാർത്ഥനകൾ ഇങ്ങനെയുണ്ട് പൊള്ളയായ അവകാശവാദങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ, സ്വയം ഉയർത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നെത്താത്ത പ്രാർത്ഥനകൾ.

പരീശന്റെ അവകാശവാദങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക! തനിക്ക് ദുർന്നടപ്പില്ല, താൻ ഉപവാസം ചെയ്യുന്നു. തനിക്ക് കിട്ടുന്നതിൽ പതാരം ദൈവത്തിന് അർപ്പിക്കുന്നുണ്ട് ഇങ്ങനെ പോകുന്നു ആ പട്ടിക. എല്ലാം നല്ലത്. പക്ഷെ തന്റെ ഹൃദയം ദൈവത്തിന് കൊടുത്തില്ല. ഇന്ന് അനേകർ ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ്. ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദൈവത്തിന് ഇടം ആണ്. അത് കൊടുക്കാതെ വ്യർത്ഥതകളുടെ നീണ്ട പട്ടിക നിറഞ്ഞുവരുടെ പ്രതിനിധിയാണ് ഈ പരീശൻ. സ്വയത്തിന്റെ പുകഴ്ചകളെല്ലാ പ്രാർത്ഥന ഉപയോഗിക്കേണ്ടതെന്ന പാഠവും ഈ ഭാഗം നൽകുന്നു. പൗലോസ് ശ്ലീഹ പറഞ്ഞതുപോലെ “ഞാൻ ആകുന്നത് കൃപയാൽ ആകുന്നു.” എന്നു മാത്രമെ ഒരു വിശ്വാസിക്ക് പറയുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

ഒടുവിൽ പരീശൻ തന്റെ സമീപം നിൽക്കുന്ന ചുങ്ക

ക്കാരനെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി അവിടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അയർക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ച ക്രിസ്തു അതു കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അയർക്കാരനെയും സ്നേഹിതനേയും നിന്ദിക്കുന്ന, തരം താഴ്ത്തുന്ന - പരീശന്റെ വാക്കുകൾ.

ഇനി ചുങ്കക്കാരന്റെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിക്കുക. പ്രാർത്ഥനക്കായി അവൻ വിനയത്തോടെ കടന്നുവരുന്നു. തകർന്ന ഹൃദയത്തോടെ കടന്നുവരുന്നു. സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നത് തകർന്നും നൂറുണ്ടിയുമുള്ള ഹൃദയത്തെ ദൈവമെ നീ നിരസിക്കയില്ല" എന്നാണ്. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ രണ്ട് ശിഷ്യരെ വീതം യിസ്രയേലിലെങ്ങും അയച്ച് മശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിച്ചിരുന്നു. മശിഹാ പാപികളെ തേടി പാപിക്കുവേണ്ടി ജീവൻ നൽകി രക്ഷിക്കുവാൻ കടന്നുവന്നിരിക്കുന്നു എന്ന സുവാർത്ത ഒരു പക്ഷെ അവൻ കേട്ടുകാണും. മാനസാന്തരത്തിന്റെ ആവശ്യബോധത്തോടെ ദൈവാലയത്തിലേക്ക് ചുങ്കക്കാരൻ ഓടി വന്നിരിക്കുന്നു. പാപത്തിന്റെ തീവ്രഭാരം ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും മാറ്റി കളവാൻ. പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ബോധം വരുത്തുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ആ ദൈവ ശബ്ദത്തിന് അവൻ വിധേയപ്പെട്ട് അനുസരണം കാണിക്കുന്നു എന്നാണ് അവന്റെ പ്രാർത്ഥന വാചകങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നത്.

പരീശനും ചുങ്കക്കാരനും പ്രാർത്ഥിപ്പാനാണ് ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു വന്നത്. പക്ഷെ വ്യത്യാസം ശ്രദ്ധിക്കുക. പരീശൻ നിഗളത്തോടുകൂടി കടന്നുവന്നു. ചുങ്കക്കാരൻ വിനയത്തോടുകൂടി കടന്നുവന്നു. പരീശൻ കഠിനഹൃദയത്തോടുകൂടി ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നു. ചുങ്കക്കാരൻ തകർന്ന ഹൃദയത്തോടെ നിന്നു. പരീശന് പാപബോധമില്ലായിരുന്നു. ചുങ്കക്കാരന് പാപബോധമുണ്ടായി. പരീശന് മാനസാന്തരം ആവശ്യം

മായിരുന്നില്ല. ചുങ്കക്കാരന് മാനസാന്തരത്തിന്റെ ആവശ്യ ബോധം ഉണ്ടായിരുന്നു. പരീശൻ ആത്മരക്ഷയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചില്ല. ചുങ്കക്കാരൻ ആത്മരക്ഷക്കായി കാംക്ഷിച്ചു. “തന്റെ രക്ഷക്കായി കാംക്ഷിക്കുന്നവനെ ദൈവം അതിൽ ആക്കും” എന്ന സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

ദൈവാലയത്തിലുള്ള ചുങ്കക്കാരന്റെ നിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം ശ്രദ്ധിക്കുക. “അവൻ ദൂരത്തു നിന്നു” എന്നാണ് അവിടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയോട് അടുക്കുവാൻ താൻ യോഗ്യനല്ല എന്ന ചിന്ത അവനെ ഭരിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തോട് അടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്. പക്ഷെ തന്റെ ഇതുവരെയുള്ള തെറ്റായ ജീവിതം അതിന് മതിയായതല്ല എന്ന ചിന്ത. മുടിയൻ പുത്രനെപോലെ ദൈവസന്നിധി വിട്ട്, ദൈവ സന്തോഷം വിട്ട് ദൂരെ അകന്നു പോയവനെ ബോദ്ധ്യം തന്നെ ഭരിക്കുന്നുണ്ട്. തുടർന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് “അവൻ തല ഉയർത്തി സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് നോക്കാൻ തുനിഞ്ഞില്ല ” എന്നാണ്. പാപഭാരം അവന്റെ തലയെ താഴ്ത്തി. ഒരു സ്വർഗ്ഗം ഉണ്ട് അവിടെ പരിശുദ്ധനും നീതിമാനുമായ ദൈവം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ആ സ്വർഗ്ഗീയത ദർശിക്കുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല എന്ന ചിന്ത അവനെ ഭരിക്കുന്നുണ്ട്. താൻ ഈ ഭൂമിയിൽ ചെയ്ത പാപങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തോട് കണക്ക് തീർക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന ബോദ്ധ്യം. തല താഴ്ന്നിരുന്നെങ്കിലും ഹൃദയ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് രക്ഷക്കായി നോക്കി.

ഇന്ന് എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർ നോക്കേണ്ടത് ക്രൂശിലേക്കാണ്. പപാപക്ഷമ പ്രാപിപ്പാൻ ഹൃദയത്തിന് ഒരു അവസ്ഥ രൂപപ്പെടണമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒരു മാതൃക നമുക്ക് ചുങ്കക്കാരന്റെ മാനസിക അവസ്ഥയിൽ കാണുവാൻ കഴിയും.

വിനയത്തോടെ, തകർന്ന ഹൃദയത്തോടെ, മാനസാന്തര ബോധ്യത്തോടെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് നോക്കുക. ഏവരേയും രക്ഷിക്കുന്ന രക്ഷകനാണ് കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു.

വീണ്ടും അവിടെ നാം കാണുന്നത്. “അവൻ മാറത്തടിച്ചു” എന്നാണ്. പാപത്താൽ സ്വസ്തത വരാത്ത ഹൃദയത്തിന്റെ സ്ഥിതി. നഹൂമിന്റെ പ്രവചന പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് “സീയോൻ പുത്രി മാറത്തടിച്ചു വിലപിക്കുന്നു” എന്നാണ്. ആ വാക്യം പോലെയാണ് ചുങ്കക്കാരന്റെ സ്ഥിതി. ഹൃദയത്തിൽ കുത്തുകൊള്ളുമ്പോഴുള്ള അനുഭവം. മനഃസാക്ഷി ഹേമിക്കപ്പടുമ്പോൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ ആശ്വാസം ഹൃദയം വാങ്ങിക്കുന്നു. തന്റെ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൾബോധം ചുങ്കക്കാരൻ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

യേശുക്രിസ്തു ഈ ഉപമ പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുന്നത് ചുങ്കക്കാരന്റെ പ്രാർത്ഥന എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയാണ്.

ചുങ്കക്കാരന്റെ പ്രാർത്ഥന, ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ നിന്നുമുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രാർത്ഥന ആയിരുന്നു. വ്യാകരണശുദ്ധിയോ, ഭാഷാജ്ഞാനമോ, വാക്കുകളുടെ പെരുപ്പമോ വിഷയമല്ലാത്ത പ്രാർത്ഥന. വാസ്തവത്തിൽ അത് കേവലം ഒരു ഒറ്റ വരി പ്രാർത്ഥന ആയിരുന്നു. “പാപിയായ എന്നോട് കരുണ തോന്നേണമെ”; അതായിരുന്നു ചുങ്കക്കാരന്റെ പ്രാർത്ഥന. ബൈബിളിൽ പല സ്ഥാനങ്ങളിലും ഇതുപോലെയുള്ള - അനുഗ്രഹത്തിന്റെ വാതിൽ ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് തുറന്നുകൊടുത്തിട്ടുള്ള - ഹൃസ്വപ്രാർത്ഥനകൾ കാണാം. ക്രൂശിലെ ഒരു കള്ളൻ കർത്താവിനോട് ഒരു വാചകത്തിൽ അപേക്ഷിച്ചു “നീ രാജ്യം പ്രാപിച്ചുവരുമ്പോൾ എന്നെയും ഓർക്കണം” ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് അവന് ലഭ്യമായത് അനുഗ്രഹീത പറുദീസയാണ്. മുടിയൻ പുത്രൻ മടങ്ങിവന്ന് പിതാവിനോട് യാചി

ച്ചത് പ്രാസമായ വാക്കുകളിലൂടെ ആയിരുന്നു. “അപ്പാ, ഞാൻ നിന്നോടും സ്വർഗ്ഗത്തോടും പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.” പിതാവിന്റെ എല്ലാ നന്മകളിലേക്കുമുള്ള യഥാസ്ഥാപനമായിരുന്നു ആ പ്രാർത്ഥനയുടേയും മറുപടി.

ഇവിടെ ചുങ്കക്കാരൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. “പാപിയായ എന്നോട് കരുണ തോന്നണമെ”

രക്ഷാവ്യവസ്ഥക്ക് മറുപടി നൽകുന്ന പ്രാർത്ഥന. പൂർണ്ണമായും താൻ ഒരു പാപിയാണെന്ന് ദൈവമുമ്പാകെ സമ്മതിക്കുന്നു. രണ്ട്, ദൈവത്തിന്റെ കരുണ ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ ന്യായവിധിക്ക് താൻ വിടപ്പെടേണ്ടി വരും എന്ന അറിവ്. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്.

ചുങ്കക്കാരൻ ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ നിന്നും ആവശ്യബോധത്തോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ മറുപടി എന്തായിരുന്നുവെന്നും ക്രിസ്തു പറയുന്നുണ്ട്. “ അവൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി വീട്ടിലേക്ക് പോയി” ക്രിസ്തുവിലേക്ക് വരുന്ന ആരും പഴയ പിടി തിരികെ പോകില്ല. പുതിയ ആത്മിക അനുഭവത്തിനുമായി മാത്രമെ സ്വർഗ്ഗം അവനെ മടക്കി വിടുകയുള്ളൂ.

ഒരു വസ്തുതയ്ക്കു വിനയത്തോടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കട്ടെ. പ്രാർത്ഥനാ പൂസ്തകം നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷനേടി തരികയില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും യഥാർത്ഥ ആത്മിക ആവശ്യം ഉന്നയിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷെ വാക്കുകൾ ചുരുക്കമായി പോയാലും രക്ഷിക്കുന്ന കർത്താവ് ആ അനുഭവത്തെ മാനിക്കും, നിങ്ങൾ ഉത്തരം കണ്ടെത്തും, “കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവരും രക്ഷ പ്രാപിക്കും” എന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു.

രണ്ട് പേർ ദൈവാലയത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നു. ഒരേ സമയത്ത് അവർ വന്നു. രണ്ടുപേരും പ്രാർത്ഥിച്ചു. രണ്ടുപേരും മടങ്ങി പോയി. പക്ഷെ ഫലം രണ്ടും രണ്ടായിരുന്നു.

പരീശൻ നരകവിധിക്ക് സ്വയം യോഗ്യനായി മടങ്ങി. ചുങ്കക്കാരൻ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു പാപമുക്തിയും, നിത്യജീവനും, കരസ്ഥമാക്കി സന്തോഷത്തോടെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.

ചിന്തിക്കുക! നിങ്ങൾ ഏതു വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു? കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഗണത്തിലായിരിക്കുക.

അകസമരം പ്രതിപദ്ധ്വം ഭവിയം

സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും

സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും

സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും

സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും സമാധാനം നിലനിർത്താനും

ക്രൂശിൽ വ്യാപരിച്ച ദൈവശക്തി

“വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കുവേണ്ടി വ്യാപരിക്കുന്ന അവന്റെ ശക്തിയുടെ അളവറ്റ വലിപ്പം.....” (എഫെസ്യർ 1:19)

ക്രൂശിൽ വ്യാപരിച്ച ദൈവശക്തി എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഏതാനും ചില ചിന്തകൾ ഈ ഭാഗത്തു നിന്നും പങ്കുവെക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ദൈവശക്തിയെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യൻ വ്യത്യസ്തമായ അറിവ് ഉണ്ടായിരിക്കാം. പലരും ഉപരിസ്ഥൂലമായ അറിവിനാൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. പലപ്പോഴും താത്ക്കാലികമായ ലൗകിക നേട്ടങ്ങൾക്കായി ദൈവശക്തിയെ മനുഷ്യൻ പരിമിതപ്പെടുത്താറുണ്ട്.

എന്നാൽ ദൈവശക്തിയെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായ വിശദീകരണം ബൈബിൾ നൽകുന്നുണ്ട്. ബൈബിളിന്റെ ആദ്യതാളുകളിൽ തന്നെ സൃഷ്ടിയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ദൈവശക്തി വ്യാപരിക്കുന്നത് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇല്ലാത്തതിനെ ഉള്ളതിനെപ്പോലെ വിളിച്ചു വരുത്തുന്ന ദൈവശക്തി. സൃഷ്ടിയെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദൈവശക്തിയെക്കുറിച്ചും ബൈബിളിൽ പഴയ പുതിയ നിയമങ്ങളിൽ വിവരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഐഹിക ജീവിത കാലത്ത് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും താൻ സൃഷ്ടിയെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നു.

സൂഷ്മാവിനു മാത്രമെ സൂഷ്മിയെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

എന്നാൽ ആദ്യം ഓർപ്പിച്ചതുപോലെ ഈ ദൈവശക്തിയെക്കുറിച്ചു വളരെ ചെറിയ ഒരു അറിവുമാത്രമേ മനുഷ്യമനസ്സുകൾ പുലർത്തുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ തിരുവചനഭാഗത്ത് നാം വായിക്കുന്നത് “വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കുവേണ്ടി വ്യാപരിക്കുന്ന ദൈവശക്തി” എന്നാണ്. അഥവാ അരാണോയമാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത്, ആ വ്യക്തിയിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ദൈവശക്തി ചിന്തകൾക്ക് അതീതമാണ്. ഇന്ന് അതിലെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗം മാത്രം ചിന്തിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതായത് ക്രൂശിൽ ദൈവശക്തി എങ്ങനെ വ്യാപരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം പറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

1. കൊരിന്ത്യൻ 1:18 - ൽ “ക്രൂശിന്റെ വചനം നശിച്ചുപോകുന്നവർക്ക് ഭോഷത്തം” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ “വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് ദൈവശക്തി ആകുന്നു”. എന്നാണ് തുടർന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ക്രൂശിൽ മരിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് ദൈവശക്തിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. എന്നാണർത്ഥം. രണ്ട് കൂട്ടർക്ക് ക്രൂശിന്റെ വചനം ഭോഷത്തമായി തീർന്നു എന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു. ഒന്ന് യിസ്രായേലിനും രണ്ട് ലോകത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഗ്രേക്കർക്കും. യിസ്രായേൽ അടയാളം അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടും ഗ്രേക്കർ അഥവാ യവനർ ജ്ഞാനം തിരഞ്ഞതുകൊണ്ടും ക്രൂശിന്റെ വചനം അവർക്ക് ഭോഷത്തമായി തീർന്നു. പഴയ നിയമത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള അത്ഭുതങ്ങൾ പിന്നീട് നടക്കാതെ വരുന്നതിൽ യഹൂദർ വ്യാകുലരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ, പല സന്ദർഭങ്ങളിലും അവർ ക്രിസ്തുവിനെ പരീക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞത് : ‘നീ ആകാശത്തുനിന്നും ഒരു അടയാളം കാണിച്ച് തരിക’ എന്ന്. അവർക്കാവശ്യം അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ആയിരുന്നു. പല പ്രാവശ്യവും ക്രിസ്തു അവരെ ശാസിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ കാരണത്തിലേക്കാണ് തുടർന്ന്

ഞാൻ പ്രവേശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

അടയാളവും അത്ഭുതവും തിരയുന്ന യിസ്രായേലിന് ക്രൂശിനെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ അന്നും, ഇന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. തത്പരതയോടെ തിരയുന്ന ഗ്രേക്കർക്കും ക്രൂശിന്റെ വചനം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെ ആരും യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നില്ല. എന്നാൽ വിശ്വസിച്ച ദൈവമക്കൾക്ക് ക്രൂശിന്റെ വചനം ദൈവശക്തി ആയിതീരുന്നു.

-ക്രൂശിൽ വ്യാപരിച്ച ദൈവശക്തി-

ക്രൂശിൽ എങ്ങനെയാണ് ദൈവശക്തി വ്യാപരിച്ചത്? അഥവാ ക്രൂശിൽ ദൈവശക്തി വ്യാപരിച്ചപ്പോൾ അത് യഹൂദന്റെ അടയാളങ്ങളെയും യവനന്റെ തത്പരതയോടേതെയും എങ്ങനെയാണ് അതിജീവിച്ചത്? വിശുദ്ധ ബൈബിൾ അതിന് വ്യക്തമായ മറുപടി നൽകുന്നു.

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ ദൈവ ശക്തി വ്യാപരിച്ചപ്പോൾ എന്തുണ്ടായി എന്നു മാത്രം പറയു വാനാണ് ഇപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

യേശുക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ തറക്കപ്പെട്ടു എന്നത് ഒരു ചരിത്ര യഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഒരു വശത്ത് ക്രൂശിൽ നാം കാണു ന്നത്; ബലഹീനത, നികൃഷ്ടത, തിന്മ, മാനവരാശി ചേരദിക്ക പ്പെട്ടു പോകേണ്ട പാപം, നിന്ദ, മനുഷ്യന്റെ പാതകം എന്നിവ യാണ്. വിഷയസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ആറു കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ അടർത്തി എടുത്ത് ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നേയുള്ളൂ. എന്തെല്ലാം ന്യൂനതകളാണ് നാം ക്രൂശിൽ കാണുന്നത്. എന്നാൽ പരിശുദ്ധൻ, നിർമ്മലൻ, പാപം അറിയാത്തവൻ പാപം ചെയ്യാത്തവൻ, പാപം ഇല്ലാത്തവൻ എന്ന് ബൈബിൾ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന- മരിക്കേണ്ടാത്തവനായ ക്രിസ്തു-മരണം അനുഭവിച്ചപ്പോൾ എന്തുണ്ടായി എന്ന് നോക്കുക!

ഒന്ന്, ക്രൂശിൽ നാം ഒരു ബലഹീന സന്ദർഭമാണ് കാണു ന്നത്. ബലഹീനനായ ഒരു വ്യക്തിയെപ്പോലെയാണ് കർത്താവ് ക്രൂശിൽ കിടക്കുന്നത്. അതിന് മുമ്പുതന്നെ ബലഹീനനായ

ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെ റോമൻ പട്ടാളത്തിന് സ്വയം ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തു. ആ രാത്രിയിൽ ഹന്നാ സിന്റെയും കയ്യോഫിന്റേയും പിലാത്തോസിന്റെയും അരമനകളിൽ ഒരു കുറ്റവാളിയെപ്പോലെ ക്ഷീണിതനായി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടന്നലയുന്ന ക്രിസ്തു. ഭാരമുള്ള മര കുരിശ് സ്വന്തം തോളിൽ തന്നെ വഹിച്ച് ഗോൽഗോഥ മല കയറി അതേ ക്രൂശിൽ തന്നെ തറച്ച് തൂക്കിയപ്പോൾ എത്രമാത്രം ബലഹീനമായ ഒരു സന്ദർഭം ആയിട്ടാണ് അത് കാണപ്പെടുന്നത്. ക്രൂശിലെ ആ കാഴ്ച ബലഹീനത വെളിവാക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ച തന്നെയാണ്. പാപികളായ മനുഷ്യരെ ദൈവപുത്രൻ എന്തിന് അനുസരിക്കണം.? എന്നാൽ അവരെ അനുസരിച്ച് മരകുരിശ് ഏന്തുകയും കൈകൾ കാരിരുമ്പാണികളാൽ തറക്കപ്പെടുവാൻ ഏൽപ്പിച്ച് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ബലഹീനതയുടെ അനേക അനുഭവങ്ങൾ എണ്ണി എണ്ണി പറയുവാൻ കഴിയുന്ന ആ ക്രൂശിൽ ദൈവശക്തി വ്യാപരിച്ചപ്പോൾ എന്തുണ്ടായി? അതേ ക്രൂശ് ആത്മിക ശക്തിയുടെ ഉറവിടമായിത്തീർന്നു. അത് അത്ഭുതകരമാണ്.

ക്രൂശ് എന്ന് പറയുന്നത് ആത്മിക ശക്തിയുടെ ഉറവിടമാണ്. ഇന്ന് രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ബലഹീനത തള്ളിക്കളഞ്ഞ് ഈ ആത്മിക ശക്തിപ്രാപിക്കുവാൻ ക്രൂശിലേക്ക് നേക്കുക. രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിനെ കാണുക. ആത്മിക ശക്തിയുടെ വിത്ത് വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വാഴട്ടെ. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം നടക്കുന്നത് ക്രൂശിലാണ്. ആ പ്രവർത്തനമാണ് മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് രൂപാന്തരം വരുത്തുന്നത്. പാപത്താൽ വലയുന്ന ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് ആ ശക്തി വ്യാപരിക്കട്ടെ. കാരണം ക്രൂശ് ആത്മിക ശക്തിയുടെ ഉറവിടം ആയി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

രണ്ട് ക്രൂശ് ഏറ്റം നികൃഷ്ടമായ രംഗത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ച സ്ഥാനമാണ്. ദൈവപുത്രനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിന്റെ സങ്കടകരമായ അനുഭവം ക്രൂശിലാണ് നാം കാണുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനോട് അങ്ങേയറ്റം നികൃഷ്ടമായി ഏർപ്പെട്ട് തന്നെ

തള്ളിക്കളഞ്ഞ അവസ്ഥയാണ് ക്രൂശിൽ ഉണ്ടായതെങ്കിലും അതേ ക്രൂശിൽ ദൈവശക്തി വ്യാപരിച്ചപ്പോൾ അത് എന്തായി തീർന്നു? ക്രിസ്തുവിനെ നികൃഷ്ടതയോടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ മനുഷ്യനെ സ്വർഗ്ഗം ആർദ്രതയോടെ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ഥാനമായി ക്രൂശ് തീർന്നു. വീണ്ടെടുപ്പ് പാപിക്ക് ലഭിക്കുന്നത് ഇന്ന് ക്രൂശിലൂടെയാണെന്നതും അത്യന്തം അത്ഭുതകരം തന്നെയാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ കൊന്നവർക്കുപോലും ജീവൻ നൽകുന്ന ക്രൂശ്. ആണികൾ കൈകളിൽ ആഞ്ഞടിച്ച ഉപദ്രവിച്ചവർക്ക് രക്ഷ നൽകുന്ന ക്രൂശ്. അവന്റെ വിലാപ്തം കൂന്തം കൊണ്ട് കുത്തിയ പടയാളിക്ക് പാപക്ഷമ നൽകുന്ന ക്രൂശ്. ഇങ്ങനെ ഒരു അത്ഭുതം ക്രൂശിലില്ലാതെ മറ്റേങ്ങും കാണുവാൻ കഴികയില്ല. നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്ന് പഠിപ്പിച്ച കർത്താവ് തന്നോട് നികൃഷ്ടത കാണിച്ചവരോടു പോലും ക്ഷമിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുവാൻ തക്കവണ്ണം അത് വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ സ്ഥാനമായി തീർന്നത് - ക്രൂശിൽ ദൈവശക്തി വ്യാപരിച്ചതുകൊണ്ടാണ്.

ഇന്ന് അത്ഭുതങ്ങളുടെ പുറകെ പറയുന്ന കൂട്ടരെ, ക്രൂശിലേക്ക് നോക്കുക അതിലുപരി ഒരു അത്ഭുതം ലോകത്തിൽ നടക്കുവാനില്ല എന്ന് തിരിച്ചറിയുക.

മൂന്നാമതായി, ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ തിന്മ നാം കാണുന്നതും ക്രൂശിലാണ്. ക്രിസ്തുവിനോട് ലോകം ചെയ്തത് വലിയ തിന്മയാണ്. സകല നിഷ്ഠൂര പ്രവർത്തികളും തന്റെ മേൽ നടപ്പാക്കി. നന്മ മാത്രം ലോകത്തിന് നൽകിയ ക്രിസ്തുവിനെ അതിദാരുണമായി കൊലപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ആ ക്രൂശിൽ ദൈവശക്തി വ്യാപരിച്ചപ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആത്മിക അനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഥാനമായി ക്രൂശ് മാറി. ദൈവമക്കൾ ഒരേ സ്വരത്തിൽ ഏതു കാലത്തും ഏറ്റു പറയുന്നത് - അവർ ജീവിതത്തിൽ പ്രാപിച്ച വലിയ ആത്മിക അനുഗ്രഹം ക്രൂശിൽ നിന്ന് ആണെന്ന് തന്നെയാണ്. നിത്യതയുടെ കവാടങ്ങൾ നമുക്കായി തുറക്കപ്പെടുന്നത് നാം കാണുന്നതും

ക്രൂശിൽ തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ പാപമോചന സ്ഥാനവും ക്രൂശിൽ നിന്നും വീണ പരിശുദ്ധ രക്തത്തിന്റെ സാധ്യത കൊണ്ടാണ്. നാം ജീവൻ പ്രാപിപ്പാൻ ഹേതുവുണ്ടായത് ക്രൂശിൽ മരിക്കേണ്ടാത്ത കർത്താവ് മരണം അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. തിന്മയെ അനുഗ്രഹം ആക്കി മാറ്റുന്ന ക്രൂശ്. മാനുഷികമായ ഇത് ഒരിക്കലും സാധ്യമാകുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ദൈവശക്തി വ്യാപരിച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രം ഇതു സാധ്യമായി. നാം ഇന്ന് വായിച്ച തിരുവചന ഭാഗവും വിളിച്ചു പറയുന്നത് അതു തന്നെയാണ്. വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കുവേണ്ടി വ്യാപരിക്കുന്ന അവന്റെ ശക്തിയുടെ അളവറ്റു വലിപ്പം. ആർക്ക് അത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും? ആർക്ക് ആ നന്മ എണ്ണി തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും?

ഇന്ന് ഇതുവരെയും രക്ഷാനിർണ്ണയം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കുക. ക്രൂശിലേക്ക് നോക്കുക. രക്ഷയുടെ ശക്തിയും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആത്മിക അനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രാപിക്കാതെ പോകരുത്. ഈ രക്ഷ ഒരിക്കൽ പ്രാപിച്ചാൽ അത് നിത്യമാണ്. മാറ്റമില്ലാത്തതാണ്. ഭദ്രവുമാണ്. ക്രൂശ് അതിന്റെ ആത്മിക അർത്ഥത്തിൽ ഏതു വ്യക്തിയുടെയും അനുഗ്രഹവും, പുണ്യവുമാണ്.

നാലാമതായി, മാനവരാശി സമൂലം ചേർന്നിരിക്കപ്പെട്ട് പോകുവാൻ കാരണമാകുന്ന പാപമാണ് അന്ന് ക്രിസ്തുവിനോട് ചെയ്തത്. നമുക്കറിയാം നോഹയുടെ കാലത്ത് ജലപ്രളയം ഉണ്ടായി. ഉൽപത്തി പുസ്തകം 6,7 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നാം അത് വായിക്കുന്നു. അന്ന് ലോകത്തിൽ പാപവും, അകൃത്യവും പെരുകി, മനുഷ്യന്റെ വഷളത്തം സ്വർഗ്ഗത്തിന് കണ്ട് നിൽക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ആയി തീർന്നപ്പോൾ സാർവ്വത്രികമായ ന്യായവിധി ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായി. അതാണ് നോഹയുടെ കാലത്തെ ജലപ്രളയം നോഹയെയും കുടുംബത്തേയും ഒരു പെട്ടകത്തിലാക്കി. വഷളത്തം നിറഞ്ഞു നിന്ന ലോക ജനതയെ ജലപ്രളയത്താൽ സമ്പൂർണ്ണമായി നീക്കിക്കളഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ഇന്നു കാണുന്ന ലോകം നോഹ

യുടെ മൂന്നു പുത്രന്മാരായ ശേം, ഹാം, യാഫെത്ത് എന്നിവരിൽ നിന്ന് മൂന്ന് കൈവഴിയായി ഉത്ഭവിച്ചതാണ്.

പ്രാദേശികമായും പാപം നിമിത്തം ന്യായവിധി ഉണ്ടാകും. സോദോം, ഗോമൊറാ എന്നീ രണ്ടു പട്ടണങ്ങളിൽ വഷളന്മാരും, പാപവും ക്രമാതീതമായി പെരുകിയപ്പോൾ തീയും, ഗന്ധവകവുമാണ് ന്യായവിധിയുടെ നിവർത്തീകരണത്തിന് അവിടെ വീണത്. ഉൽപത്തി പുസ്തകം 19-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അതിന്റെ വിവരണവും ഉണ്ട്. പാപം കണ്ടു നിൽക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പരിശുദ്ധനായ ദൈവം പാപത്തിന് നേരെ ന്യായവിധി നടത്തും. ഒരു വശം ദൈവം മനുഷ്യനോട് കരുണയുളളവനും, മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കുന്നവനുമാണ്. എന്നാൽ അതേസമയം തന്നെ മനുഷ്യൻ പാപത്തിൽ നിന്ന് മാറി നിൽക്കണമെന്നും, പാപത്തിൽ വീണാൽ അനുതപിച്ച് യഥാസ്ഥാനപ്പെടണമെന്നും ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാനസാന്തരം ഇല്ലാതെ പാപം പെരുകിയ നേരത്താണ് നോഹയുടെ കാലത്തെ ജലപ്രളയവും ലോത്തിന്റെ കാലത്തെ സോദോം ദഹനവും ഉണ്ടായത്.

എന്നാൽ ആ പാപത്തിന് അങ്ങനെയൊന്നു ശിക്ഷ വന്നതെങ്കിൽ പരിശുദ്ധനായ കർത്താവിനെ -ത്രിത്വത്തിൽ രണ്ടാമനായ ദൈവപുത്രനെ - മനുഷ്യൻ നിന്ദിച്ച്, ക്രൂശിച്ച് കൊന്ന പാപത്തിന് ദൈവം പകരം ചോദിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഒരിക്കലും പിന്നെ ലോകത്തിൽ ശേഷിക്കുമായിരുന്നില്ല. നോഹയുടെ കാലത്തെ ജലപ്രളയത്തിന് കാരണമായി തീർന്ന പാപവും ലോത്തിന്റെ കാലത്തെ സോദോം ദഹനത്തിൽ കാരണമായി തീർന്ന പാപവും ഭീകരമാണ്. എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ എത്രയോ ഭീകരമായ പാപമാണ് യേശുക്രിസ്തുവിനോട് ലോകം ചെയ്തത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ സർവ്വലോകവും ഒരു ന്യായവിധിയാൽ നിശ്ശേഷം സംഹരിക്കപ്പെട്ടുപോകുമായിരുന്നു.

പക്ഷെ എന്താണ് സംഭവിച്ചത് ? നിശ്ശേഷം ചേദിക്കപ്പെട്ടു പോകുമായിരുന്ന ദ്രോഹവും, പാപവും മനുഷ്യവർഗ്ഗം ക്രിസ്തുവിനോട് ക്രൂശിൽ ചെയ്തുവെങ്കിലും അതേ ക്രൂശിൽ

ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി വ്യാപരിച്ചപ്പോൾ - അത് സർവ്വലോകത്തിനും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് തുറക്കപ്പെട്ടൊരു രക്ഷാവഴി ആയി തീർന്നു. അത് അത്യന്തം അത്ഭുതകരമാണ്. മനുഷ്യൻ ചേദിക്കപ്പെടേണ്ട സ്ഥാനത്ത്, നിഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ട സ്ഥാനത്ത്, ഭസ്മീകരിക്കപ്പെടേണ്ട നേരത്ത് - അതല്ല സംഭവിച്ചത് പകരം ആ പാപിയായ മനുഷ്യന്, നീചരായ മനുഷ്യസ്വർഗ്ഗത്തിന് - ക്രിസ്തുവിനെ കൊന്നു എന്ന അതിഭയാനകമായ പാപം ചെയ്ത മനുഷ്യന് മോക്ഷവഴി തുറക്കപ്പെട്ടു എന്നതും ദൈവത്താൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നതും ക്രൂശിൽ ദൈവശക്തി വ്യാപരിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ക്രൂശിന്റെ വചനം വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവശക്തി ആയി തീരുന്നത്. ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടി പറയട്ടെ, വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കു വേണ്ടി വ്യാപരിക്കുന്ന ദൈവശക്തിയാണ് ക്രൂശിൽ ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലായി വ്യാപരിച്ചത്.

അഞ്ചാമതായി, ക്രൂശിൽ നാം കാണുന്നത് നിന്ദയാണ്. ഒരു ഭാഗത്ത് നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു. "അവനെ പരിഹസിച്ച് തീർന്ന ശേഷം" എന്ന്. പരിഹാസം എന്നുള്ളത് അഥവാ മനുഷ്യന്റെ നാവ് എന്നുള്ളത് വാളിനെക്കാൾ മുർച്ചയുള്ളതാണ്. വാളുകൊണ്ട് വെട്ടിയാൽ ഒരുവൻ മരിച്ചില്ലെന്നുവരാം പക്ഷെ നാക്കുകൊണ്ട് വെട്ടിയാൽ അവനെ പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാക്കാം, അതുകൊണ്ടാണ് ബൈബിളിലെ സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ, സഭാപ്രസംഗി പുസ്തകത്തിൽ, യാക്കോബിന്റെ ലേഖനത്തിൽ വരെ നാവിനെ സൂക്ഷിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും മാരകമായ വിഷം സൈനഡല്ല, നാവാണ്. ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും മുർച്ചയുള്ളതും വാളല്ല, നാവാണ്. വാളുകൊണ്ട് വെട്ടിയാൽ ഒരു പോറൽ പോലും ഒരു പക്ഷെ വീഴ്ത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു വരാം. എന്നാൽ നാവെടുത്ത് വെട്ടിയാൽ ഒരുവൻ നിശ്ശേഷം സംഹരിക്കപ്പെടും.

യേശുക്രിസ്തുവിനോട് മനുഷ്യൻ വാളിനെക്കാൾ ക്രൂരമായി ഉപയോഗിച്ചത് വാക്കാണ്. "നിന്ദ എന്റെ ഹൃദയത്തെ തകർത്തു" എന്ന് ക്രിസ്തുവിനുപോലും പറയേണ്ടി വന്നു.

തന്റെ മുഖത്തെ രോമങ്ങൾ പിഴുതെടുത്തപ്പോഴും, മുതുകു ചാട്ടവാറുകൊണ്ട് നിലം ഉഴുന്നതുപോലെ നീളത്തിൽ കീറിയപ്പോഴും, മരത്തിന്മേൽ കൈകാലുകൾ ചേർത്ത് വെച്ച് ആണി കൊണ്ട് അടിച്ച തറച്ചപ്പോഴും ഒരു ശബ്ദം അതിനെതിരെ ക്രിസ്തു ഉച്ചരിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതിനൽ അധികമായ വേദനയായിരുന്നു അത്.

പക്ഷെ നാവെടുത്ത് മനുഷ്യൻ തന്നെ പരിഹസിച്ചപ്പോൾ കർത്താവ് അതിനെതിരെ പ്രതികരിച്ചു: “നിന്ദ എന്റെ ഹൃദയത്തെ തകർത്തു”. എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ പരിഹാസം എന്നുള്ളത് ശത്രുവിന്റെ ആവനാഴിയിലെ ഒടുവിലത്തെ അമ്പാണ്. നിന്ദയും, പരിഹാസവും ക്രൂശിൽ അത്രമൊത്രം ഭീകരമായിരുന്നു.

പക്ഷെ ദൈവശക്തി ആ ക്രൂശിൽ വ്യാപരിച്ചപ്പോൾ നിന്ദയുടെ ക്രൂശ് എന്തായി തീർന്നു? ക്രൂശ് ഒരു പ്രശംസാ വിഷയമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. “നിൻ ക്രൂശിൽ ഞാൻ നിരന്തരം പ്രശംസിച്ചിടും രക്ഷകാ...” എന്ന് ഭക്തൻ പാടിയ വിധത്തിൽ ആയി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ക്രൂശ് ഇന്ന് ദൈവമക്കളുടെ പ്രശംസാ വിഷയമാണ്. പൗലോസ് ഗലാത്യലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കും മുമ്പെ ഇങ്ങനെ എഴുതി. “എനിക്കൊ നമ്മുടെ കർത്താവയ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ അല്ലാതെ പ്രശംസിക്കുവാൻ ഇടവരരുത്...” അർത്ഥമാൽ ‘ഞാൻ എന്തിലേങ്കിലും പ്രശംസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ മാത്രമായിരിക്കും.’ അങ്ങനെ പറയുവാൻ എന്തിരിക്കുന്നു. ഇ ക്രൂശിൽ ? ‘മരത്തിൻമേൽ തൂങ്ങുന്നവനെല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ’ എന്ന് ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ശാപകരമായി തോന്നാവുന്ന ക്രൂശ്. അറപ്പുള്ളവാക്കുന്ന, ഭീതിയുള്ളവാക്കുന്ന, മരണഭയം ഉളവാക്കുന്ന, രക്തക്കറ കാണുന്ന കൊലക്കളം. അതാണ് ക്രൂശ്. അത് നിന്ദയുടെയും സ്ഥാനം ആയിരുന്നു. പക്ഷെ എപ്പോഴാണ് അത് പ്രശംസാ വിഷയം ആയി തീർന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ദൈവം അതിൽ വ്യാപരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ക്രൂശ് വിശ്വസി

ക്കുന്നവർക്ക് ഒരു പ്രശംസാ വിഷയമായി തീർന്നു.

ആറാമതായി, മനുഷ്യന്റെ പാതകം നാം കാണുന്നതും ക്രൂശിലാണ്. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ ആറുമണിക്കൂർ നേരത്തെ വ്യഥയാണ് നാം കാണുന്നത്. അതാണ് ക്രൂശിലെ മാത്രം കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ. അതല്ലാതെ ഗതസമനെ മുതൽ ഗബഥ എന്ന് വിസ്താരസ്ഥലം വരെ പല ഘട്ടങ്ങളിലും വ്യഥയും, പീഡയും താൻ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രൂശിൽ ആറുമണിക്കൂർ നേരത്തെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ ക്രിസ്തു ഒടുവിലായി സഹിച്ചു. അതിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നു മണിക്കൂറുകൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേകത ഉണ്ട്. അടുത്ത മൂന്നു മണിക്കൂറിന് മറ്റൊരു പ്രത്യേകത ഉണ്ട്. ആദ്യത്തെ മൂന്നു മണിക്കൂറുകളിൽ മനുഷ്യൻ ക്രിസ്തുവിനോട് ചെയ്ത ഉപദ്രവങ്ങളാണ്. അടുത്ത മൂന്നുമണിക്കൂർ 'ആറാം മണി നേരം മുതൽ ഒമ്പതാം മണി നേരം വരെ' എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഇരുളിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ ക്രിസ്തു അനുഭവിച്ച വ്യഥ എന്താണെന്ന് ലോകത്തിൽ ആർക്കും അറിയുവാൻ കഴികയില്ല. ആ കഷ്ടത എന്താണെന്ന് അത് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ക്രിസ്തുവിനു മാത്രമെ അറിയുകയുള്ളൂ. പാപത്തിന്റെ ഫലമായി മനുഷ്യൻ നരകത്തിൽ അനുഭവിക്കേണ്ട വേദന ആയിരുന്നു അത് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഒട്ടും അതിശയോക്തി ആകയില്ല. ആദ്യ ഘട്ടത്തിലെ കഷ്ടതകളുടെ വിവരണം ബൈബിൾ നൽകുന്നുണ്ട്. അത് വായിച്ച് മനസ്സിലാക്കാം. ധ്യാനിക്കാം, വിവരിക്കാം. എന്നാൽ അടുത്ത മൂന്നുമണിക്കൂറിലെ വ്യഥ എന്തായിരുന്നു എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അത് ഏവർക്കും അജ്ഞാതമാണ്. അതിനെയാണ് ന്യായവിധിയുടെ ആഴങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. ആ ഇരുളിലാണ് ക്രിസ്തു ഒടുവിൽ നിലവിലിട്ടതും പ്രാണനെ വിട്ടുതും.

ക്രൂശിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു മണിക്കൂർ മനുഷ്യൻ കർത്താവിനോടു ചെയ്ത പാതകം.

മനുഷ്യൻ പാപത്താൽ എക്കലവും ദൈവത്തിന് നേരെ നിൽക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകം. എന്നാൽ അടുത്ത മൂന്നു

മണിക്കൂർ ലോകത്തിന്റെ പാതകത്തിന് ദൈവം പ്രായശ്ചിത്തം വരുത്തിയ സമയം ആയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഇന്ന് ലോകം നിലനിൽക്കുന്നത്. രക്ഷാവഴി തുറക്കപ്പെട്ടതും, ദൈവമക്കൾ ഉണ്ടായതും.

ക്രൂൾ എന്ന് പറയുന്നത് അത്ഭുതത്തിന്റെ സ്ഥാനമാണ്. അവിടെ ദൈവശക്തി വ്യാപരിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കും.

ബൈബിളിലെ പഴയ നിയമത്തിൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം പ്രവർത്തിച്ച അനേക സന്ദർഭങ്ങൾ അത്ഭുതകരമായി നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടാണ് യഹൂദൻ ക്രിസ്തുവിനോട് പലപ്പോഴും അടയാളത്തിനു വേണ്ടി ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ കടന്നുപോയ അത്ഭുതത്തിന്റെ വഴികൾ അവർ മോശെയുടെ പഞ്ചഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വായിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവർ ക്രിസ്തുവിനോടും പറഞ്ഞു. 'നീ ദൈവമാണെങ്കിൽ അത്ഭുതം കാണിക്ക' എന്ന്. എന്താണ് ബൈബിൾ പറയുന്നത്? അടയാളം ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല. അവർ അത് ആത്മിക അർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തുവിൽ തിരിച്ചറിയാതെ പോയി. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ക്രിസ്തു അവരെ പലപ്പോഴും ശാസിച്ചു പറഞ്ഞത്. 'നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരാണെന്ന്. യഹൂദനെ നോക്കി ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ എന്ന് ലോക ചരിത്രത്തിൽ ആകെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളത് യേശുക്രിസ്തു മാത്രമാണ്. ലോകത്തിൽ ആർക്കും അവരെ അങ്ങനെ പറയുവാൻ കഴികയില്ല. പക്ഷെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുമ്പാകെ അവർ മുഴങ്ങിപ്പോയി, ആത്മിക സത്യങ്ങളെ വിവേചിച്ച് തിരിച്ചറിയത്തക്കവരായി.

പഴയ നിയമത്തിൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം പ്രവർത്തിച്ച അനേക സന്ദർഭങ്ങൾ കാണാം. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മമായി നാം നിരീക്ഷിച്ചാൽ ക്രൂശിൽ അതിലെല്ലാം ഉപരിയായി ദൈവം നമുക്കു വേണ്ടി - സർവ്വലോകത്തിനു വേണ്ടി- പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും.

നമ്മുടെ പെസഹാകുഞ്ഞാടായി ക്രിസ്തു അറുക്കപ്പെട്ട്

രക്ഷയായി തീർന്ന ശക്തി. ചെങ്കടൽ വിഭജിച്ച് പാത തുറക്ക പ്പട്ടതിനേക്കാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള പുതുവഴി ക്രൂശിൽ തുറ ക്കപ്പെട്ട ശക്തി. പാപത്തിന്റെയും, ന്യായവിധിയുടെയും ഓർമ്മ അമാലക്യരുടെ ഓർമ്മയേക്കാൾ നിത്യതയിൽ മാറ്റി കളയുവാൻ കഴിയുന്ന ക്രൂശിലെ ശക്തി, യെരിഹൊ മതിൽ തകർന്നതിനെക്കാൾ വേർപാടിന്റെ നടച്ചുവർ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞ ക്രൂശിലെ നിലവിളിയുടെ ശക്തി. മന്നെയെക്കാൾ ജീവന്റെ അപ്പമായി തീർന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി. അടിക്കപ്പെട്ട പാറ യായ ക്രിസ്തുവിലൂടെ ഒഴുകിയ ജീവജലത്തിന്റെ ശക്തി. ക്രൂശിൽ വ്യാപരിച്ച ഈ ദൈവശക്തി ആണ് വിശ്വസിക്കുന്ന വരിൽ വ്യാപരിക്കുന്നത്.

ക്രൂശിന്റെ വചനം നശിച്ച് പോകുന്നവർക്ക് ഭോഷത്ത മാത്രമേക്കാം. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് ദൈവ ശക്തി തന്നെയാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ ആത്മീയമായി എത്രയൊ അത്ഭുതക രമാണ് ക്രൂശ് എന്നുള്ളത്. എന്നാൽ അത് തിരിച്ചറിയാതെ കേവലം ഭൗതികമായ ചില നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം അത്ഭുതം തിരഞ്ഞ് ഓടിനടക്കുന്നവർ ഇന്ന കാൽവറിയിലേക്ക് നോക്കുക. അനുഗ്രഹീതമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുഭവത്തി ലേക്ക് വരിക.

ഇതുവരെയും രക്ഷാ നിർണ്ണയം പ്രാപിക്കാത്തവർ ക്രൂശിലേക്ക് നോക്കുക. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിമിഷം അത് ഒരു ആത്മീയ രൂപാന്തരമായി മാറും. ആ ദൈവ ശക്തി അനുഭവിച്ചറിയുക.

ഒരു വശത്ത് ന്യൂനതകളായ ബലഹീനത, തിന്മ, നിന്ദ, മനുഷ്യന്റെ പാതകം, നികൃഷ്ടത, ലോകത്തിന്റെ വെറുപ്പ്, ഇവ ക്രൂശിൽ കാണാം. എന്നാൽ ദൈവശക്തി ക്രൂശിൽ വ്യാപ രിച്ചപ്പോൾ അത് ആത്മീയ ശക്തിയുടെയും, ആത്മീയ അനു ഗ്രഹത്തിന്റെയും, പ്രശംസയുടേയും, വീണ്ടെടുപ്പിന്റെയും സ്വർഗ്ഗീയ സ്വീകരണത്തിന്റെയും എല്ലാറ്റിലും ഉപരി ദൈവ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രദർശന ശാലയായും അതേ ക്രൂശ് തീരു

ന്നു. യഥാർത്ഥ ആത്മസമാധാനവും, ആത്മസന്തോഷവും, പാപമോചനവും- ആത്മരക്ഷയും ക്രൂശിൽ മരിച്ച്, അടക്കപ്പെട്ട മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശുക്രിസ്തുവികളെ വിശ്വാസത്താൽ ഇന്ന് പ്രാപിക്കാം.

ഉപസംഹാരം

ജോൺ ബനിയന്റെ വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ 'പരദേശി മോക്ഷയാത്ര' എന്ന കൃതിയിൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ കഥ പ്രതീകാത്മകമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു വലിയ ഭോംഗക്കെട്ടും ചുമലിൽ വഹിച്ച് അതിന്റെ അതീവ ഭാരത്താൽ നിവരവാൻ കഴിയാതെ മെല്ലെ നടന്നുവരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ. പാപം ഒരുവനെ എത്രമാത്രം ഭാരപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതിന്റെ പ്രതീകമാണ് ആ വ്യക്തി. അയാൾ ദൂരെ ഒരു മലയും ഉയർത്തപ്പെട്ട ഒരു കുരിശും കാണുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ വിഷമിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ അതുവഴി കടന്നുവന്ന ഒരു സുവാർത്താ പ്രഘോഷകൻ അതിന്റെ അർത്ഥം വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. "നിന്റെ പാപ പരിഹാരത്തിനായി കുരിശിൽ മരിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്ക" എന്ന ആഹ്വാനവും ഒടുവിൽ നൽകി. ആ മനുഷ്യൻ ക്രിസ്തുവിനെ സ്വന്തരക്ഷിതാവും കർത്താവുംമായി സ്വീകരിച്ചു. മറ്റൊരു പോപവഴിയും ആ വ്യക്തിക്ക് അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ ക്ഷണം തന്റെ ചുമലിൽ ഭാരമായിരുന്ന ഭോംഗക്കെട്ട് താഴെ വീണു. അയാൾ നിവർന്നു നിന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലെ. വിശ്വാസത്താൽ പ്രാപിക്കാവുന്ന ആത്മരക്ഷയും ടെയും, പാപക്ഷമയുടേയും, ദിവ്യസമാധാനത്തിന്റേയും അനുഗ്രഹം എത്രമാത്രം വലുതായിരിക്കുന്നു.!

ഇതര രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ നൽകുന്നു. പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ശരണത്തിനായി ഓടി വരുന്നവരെ ഒരിക്കലും തള്ളിക്കളയാത്ത രക്ഷകൻ. ആ കർത്താവിനായി നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സമർപ്പിക്കുക!

www.sunnythomas.org